

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 655/2014 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 15ης Μαΐου 2014**

**περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού προς διευκόλυνση της
διασυνοριακής είσπραξης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχεία α), ε) και στ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Αφού διαβίβασαν το σχέδιο νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση έχει θέσει ως στόχο να διατηρήσει και να αναπτύξει έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, στον οποίο να διασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Για τη σταδιακή δημιουργία ενός τέτοιου χώρου, η Ένωση πρέπει να θεσπίσει μέτρα περί δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις, ιδίως όταν αυτό απαιτείται για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Κατά το άρθρο 81 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), τέτοια μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν και την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών, την ουσιαστική πρόσβαση στη δικαιοσύνη και την άρση εμποδίων στην ομαλή διεξαγωγή αστικών δικών, προωθώντας αν είναι αναγκαίο τη συμβατότητα των κανόνων πολιτικής δικονομίας των κρατών μελών.
- (3) Στις 24 Οκτωβρίου 2006, μέσω της «Πράσινης βίβλου για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση: κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών», η Επιτροπή ξεκίνησε διαβούλευση για την ανάγκη μιας ενιαίας ευρωπαϊκής διαδικασίας δέσμευσης τραπεζικών λογαριασμών και τα πιθανά της στοιχεία.
- (4) Στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης του Δεκεμβρίου του 2009 ⁽³⁾, το οποίο προσδιορίζει προτεραιότητες για την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη για την περίοδο 2010 έως 2014, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να εκτιμήσει την ανάγκη και τη σκοπιμότητα της πρόβλεψης ορισμένων προσωρινών και ασφαλιστικών μέτρων σε ενωσιακό επίπεδο, παραδείγματος χάριν για να προλαμβάνεται η εξάφανιση περιουσιακών στοιχείων πριν από την εκτέλεση μιας απαίτησης και να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων στην Ένωση όσον αφορά τραπεζικούς λογαριασμούς και περιουσιακά στοιχεία οφειλετών.
- (5) Εθνικές διαδικασίες για την έκδοση ασφαλιστικών μέτρων ανάλογων με τις διαταγές δέσμευσης λογαριασμών υπάρχουν σε όλα τα κράτη μέλη, αλλά οι προϋποθέσεις για την έκδοση των μέτρων αυτών και η αποτελεσματικότητα της εκτέλεσής τους ποικίλλουν αισθητά. Επιπλέον, η προσφυγή σε εθνικά ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να αποδειχθεί δύσκολη σε υποθέσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις, ιδιαίτερα όταν ο δανειστής επιχειρεί να δεσμεύσει περισσότερους λογαριασμούς που βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη. Φαίνεται συνεπώς αναγκαίο και σκόπιμο να εγκριθεί ένα δεσμευτικό και άμεσα εφαρμοστέο νομοθέτημα της Ένωσης το οποίο να θεσπίζει μια νέα ενωσιακή διαδικασία που να επιτρέπει, σε διασυνοριακές υποθέσεις, τη δέσμευση χρηματικών ποσών σε τραπεζικούς λογαριασμούς με γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 29.6.2012, σ. 57.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Απριλίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2014.

⁽³⁾ ΕΕ C 115 της 4.5.2010, σ. 1.

- (6) Η διαδικασία του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να χρησιμεύει ως πρόσθετο και προαιρετικό μέσο για τον δανειστή, ο οποίος παραμένει ελεύθερος να χρησιμοποιήσει κάθε άλλη διαδικασία για να επιτύχει τη λήψη ισοδύναμου μέτρου δυνάμει του εθνικού δικαίου.
- (7) Ένας δανειστής πρέπει να μπορεί να επιτύχει την έκδοση ασφαλιστικού μέτρου υπό μορφή ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού («διαταγή δέσμευσης» ή «διαταγή») που να εμποδίζει την απόσυρση ή μεταφορά ποσών τα οποία έχει καταθέσει ο οφειλέτης του σε τραπεζικό λογαριασμό που διατηρεί σε ένα κράτος μέλος, εάν χωρίς αυτό το μέτρο υπάρχει κίνδυνος να εμποδιστεί ή να καταστεί πολύ δυσκολότερη η εκτέλεση της απαίτησης του κατά του οφειλέτη. Η δέσμευση ποσών στον λογαριασμό του οφειλέτη θα πρέπει να συνεπάγεται ότι όχι μόνο ο ίδιος, αλλά και πρόσωπα στα οποία αναθέτει να κάνουν πληρωμές μέσω του λογαριασμού αυτού, για παράδειγμα μέσω μόνιμης εντολής ή μέσω εντολών απευθείας πληρωμής ή με πιστωτική κάρτα, απαγορεύεται να χρησιμοποιούν τα ποσά αυτά.
- (8) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να καλύπτει όλες τις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εκτός από ορισμένες σαφώς προσδιορισμένες υποθέσεις. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε αξιώσεις κατά οφειλέτη σε διαδικασίες αφερεγγυότητας. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να εκδοθεί διαταγή δέσμευσης κατά του οφειλέτη αφ' ης στιγμής έχουν κινηθεί εναντίον του διαδικασίες αφερεγγυότητας όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Από την άλλη πλευρά, η εξαίρεση θα πρέπει να επιτρέπει τη χρήση της διαταγής δέσμευσης για την ανάκτηση καταδολιευτικών πληρωμών του οφειλέτη αυτού εις χείρας τρίτου.
- (9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε λογαριασμούς σε πιστωτικά ιδρύματα, η δραστηριότητα των οποίων είναι να δέχονται καταθέσεις ή άλλα επιστρεπτέα κεφάλαια από το κοινό και να χορηγούν πιστώσεις για ίδιον λογαριασμό.

Συνεπώς, δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε πιστωτικά ιδρύματα που δεν δέχονται τέτοιες καταθέσεις, λόγω χάρη ιδρύματα που χρηματοδοτούν σχέδια εξαγωγών και επενδύσεων ή σχέδια σε αναπτυσσόμενες χώρες ή ιδρύματα που παρέχουν υπηρεσίες χρηματοαγοράς. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε λογαριασμούς που τηρούνται από ή σε κεντρικές τράπεζες, όταν αυτές ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών αρχών, ούτε σε λογαριασμούς οι οποίοι δεν μπορούν να δεσμευθούν με εθνικές διαταγές ισοδύναμες προς διαταγή δέσμευσης ή που είναι για άλλους λόγους ακατάχρηστοι κατά το δίκαιο του κράτους μέλους όπου τηρείται ο λογαριασμός.

- (10) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο σε διασυνοριακές υποθέσεις και να ορίζει τι συνιστά εν προκειμένω διασυνοριακή υπόθεση. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια υπόθεση θα πρέπει να θεωρείται διασυνοριακή όταν το δικαστήριο που εξετάζει την αίτηση για διαταγή δέσμευσης εδρεύει σε ένα κράτος μέλος και ο τραπεζικός λογαριασμός τον οποίο αφορά η διαταγή δέσμευσης τηρείται σε άλλο κράτος μέλος. Διασυνοριακή υπόθεση θα πρέπει επίσης να θεωρείται υφισταμένη όταν ο δανειστής έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος ενώ το δικαστήριο και ο προς δέσμευση τραπεζικός λογαριασμός βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος.

Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στη δέσμευση λογαριασμών που τηρούνται στο κράτος μέλος του δικαστηρίου στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση για τη διαταγή δέσμευσης εάν ο δανειστής έχει την κατοικία του στο ίδιο κράτος μέλος, ακόμη και αν ο δανειστής ζητά ταυτόχρονα την έκδοση διαταγής για λογαριασμό ή λογαριασμούς που τηρούνται σε άλλο κράτος μέλος. Σε αυτή την περίπτωση, ο δανειστής θα πρέπει να υποβάλει δύο χωριστές αιτήσεις, μία για διαταγή δέσμευσης και μία για εθνικό μέτρο.

- (11) Η διαδικασία για τη διαταγή δέσμευσης θα πρέπει να είναι διαθέσιμη σε δανειστές που επιθυμούν να διασφαλίσουν την εκτέλεση μεταγενέστερης δικαστικής απόφασης για την κυρία υπόθεση πριν κινηθούν διαδικασίες για την κυρία υπόθεση και σε οποιοδήποτε στάδιο αυτής της διαδικασίας. Θα πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμη σε δανειστές οι οποίοι έχουν ήδη στα χέρια τους δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο που επιβάλλει στον οφειλέτη να ικανοποιήσει την αξίωσή τους.
- (12) Η διαταγή δέσμευσης θα πρέπει να είναι διαθέσιμη για την εξασφάλιση απαιτήσεων ήδη ληξιπρόθεσμων. Θα πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμη για απαιτήσεις που δεν είναι ακόμη ληξιπρόθεσμες, εφόσον αυτές απορρέουν από συναλλαγή ή από γεγονός που έχει ήδη συμβεί και το ύψος τους μπορεί να προσδιοριστεί, περιλαμβανομένων απαιτήσεων εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας και αστικών απαιτήσεων αποζημίωσης ή αποκατάστασης της πρότερης κατάστασης οι οποίες βασίζονται σε αξιόποινη πράξη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1).

Ο δανειστής θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει την έκδοση της διαταγής δέσμευσης για το ποσό της κυρίας απαίτησης ή και για χαμηλότερο ποσό. Η τελευταία αυτή δυνατότητα μπορεί μεταξύ άλλων να τον συμφέρει όταν έχει ήδη επιτύχει άλλη εξασφάλιση για μέρος της απαίτησής του.

- (13) Για να διασφαλιστεί στενή σύνδεση μεταξύ της διαδικασίας για τη διαταγή δέσμευσης και της διαδικασίας ως προς την κυρία υπόθεση, η διεθνής δικαιοδοσία προς έκδοση διαταγής θα πρέπει να ανήκει στα δικαστήρια του κράτους μέλους του οποίου τα δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για την κυρία υπόθεση. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η έννοια των διαδικασιών ως προς την κυρία υπόθεση θα πρέπει να καλύπτει κάθε διαδικασία η οποία αποσκοπεί στην έκδοση εκτελεστού τίτλου επί της βασικής απαίτησης και περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, συνοπτικές διαδικασίες που αφορούν διαταγές πληρωμής και διαδικασίες όπως η γαλλική «procédure de référé». Αν ο οφειλέτης είναι καταναλωτής που κατοικεί σε κράτος μέλος, αποκλειστικώς αρμόδια να εκδώσουν τη διαταγή θα πρέπει να είναι τα δικαστήρια του κράτους αυτού.
- (14) Οι προϋποθέσεις έκδοσης της διαταγής δέσμευσης θα πρέπει να επιτυγχάνουν την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ του συμφέροντος του δανειστή να επιτύχει την έκδοση διαταγής και του συμφέροντος του οφειλέτη να αποτρέψει κατάχρηση της διαταγής.

Κατά συνέπεια, όταν ο δανειστής ζητά την έκδοση διαταγής δέσμευσης προτού επιτύχει την έκδοση απόφασης, το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση θα πρέπει να πεισθεί βάσει των αποδείξεων που προσκομίζει ο δανειστής ότι υπάρχουν πιθανότητες να κριθεί βάσιμη η αγωγή του κατά του οφειλέτη για την κυρία υπόθεση.

Επιπλέον, ο δανειστής θα πρέπει πάντοτε, ακόμη και όταν έχει ήδη επιτύχει δικαστική απόφαση, να αποδεικνύει στο δικαστήριο ότι η απαίτησή του χρειάζεται επείγουσα δικαστική προστασία και ότι, χωρίς τη διαταγή, η εκτέλεση της υπάρχουσας ή μελλοντικής δικαστικής απόφασης ενδέχεται να εμποδιστεί ή να καταστεί σημαντικά δυσχερέστερη επειδή υφίσταται πραγματικός κίνδυνος ότι, μέχρι να εξασφαλίσει ο δανειστής την εκτέλεση της υπάρχουσας ή μελλοντικής απόφασης, ο οφειλέτης μπορεί να έχει απομακρύνει, αποκρύψει ή καταστρέψει τα περιουσιακά του στοιχεία ή να τα έχει διαθέσει σε χαμηλότερη αξία ή σε ασυνήθιστη ποσότητα ή μέσω ασυνήθιστης ενέργειας.

Το δικαστήριο αξιολογεί τις αποδείξεις που προσκομίζει ο δανειστής για να στηρίξει την ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου. Αυτός θα μπορούσε για παράδειγμα να συνδέεται με τη συμπεριφορά του οφειλέτη σε σχέση με την απαίτηση του δανειστή ή στο πλαίσιο προηγούμενης διαφοράς μεταξύ των μερών, με το πιστωτικό ιστορικό του οφειλέτη, τη φύση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη και με τυχόν πρόσφατες ενέργειες του οφειλέτη με αντικείμενο την περιουσία του. Κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, το δικαστήριο μπορεί να συνεκτιμήσει ότι τυχόν αναλήψεις από λογαριασμούς ή δαπάνες του οφειλέτη για να καλύψει τα συνήθη επιχειρησιακά ή οικογενειακά του έξοδα δεν είναι καθαυτές ασυνήθιστες. Η απλή αδέτηση πληρωμής ή η αμφισβήτηση της απαίτησης ή το απλό γεγονός ότι ο οφειλέτης έχει περισσότερους από έναν δανειστή δεν θα πρέπει να συνιστούν καθαυτά επαρκείς αποδείξεις που δικαιολογούν την έκδοση διαταγής. Ούτε το απλό γεγονός ότι η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη είναι κακή ή επιδεινώνεται θα πρέπει να συνιστά καθαυτό επαρκή λόγο για την έκδοση διαταγής. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί να λαμβάνει υπόψη τους ανωτέρω παράγοντες κατά τη συνολική αξιολόγηση της ύπαρξης κινδύνου.

- (15) Προκειμένου η διαταγή δέσμευσης να διασφαλίσει το στοιχείο του αιφνιδιασμού και να αποτελέσει χρήσιμο εργαλείο για τους δανειστές που επιδιώκουν την ικανοποίηση απαιτήσεων από οφειλέτη σε διασυννοριακές υποθέσεις, ο οφειλέτης δεν θα πρέπει να ενημερώνεται για την αίτηση του δανειστή ούτε να καλείται σε ακρόαση πριν από την έκδοση της διαταγής ούτε να ειδοποιείται για τη διαταγή πριν από την εκτέλεσή της. Αν το δικαστήριο δεν πεισθεί από τις αποδείξεις και πληροφορίες που προσκομίζει ο δανειστής ή, κατά περίπτωση, οι μάρτυρές του, ότι δικαιολογείται η δέσμευση του εν λόγω λογαριασμού ή των εν λόγω λογαριασμών, δεν θα πρέπει να εκδώσει τη διαταγή.
- (16) Αν ο δανειστής υποβάλλει αίτηση για διαταγή δέσμευσης πριν από την έναρξη της διαδικασίας επί της κυρίας υποθέσεως, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τον υποχρεώνει να κινήσει την εν λόγω διαδικασία εντός συγκεκριμένης χρονικής περιόδου, ενώ επίσης θα πρέπει να τον υποχρεώνει να υποβάλει το σχετικό αποδεικτικό στο δικαστήριο στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση για την έκδοση της διαταγής δέσμευσης. Εάν ο δανειστής δεν μπορέσει να συμμορφωθεί προς αυτή την υποχρέωση, η διαταγή θα πρέπει να ανακληθεί αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο ή να τερματισθεί αυτομάτως.
- (17) Δεδομένου ότι δεν προβλέπεται προηγούμενη ακρόαση του οφειλέτη, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει συγκεκριμένες διασφαλίσεις για να αποτρέψει τυχόν κατάχρηση της διαταγής και να προστατεύει τα δικαιώματα του οφειλέτη.

- (18) Μια τέτοια σημαντική διασφάλιση θα ήταν η δυνατότητα να ζητείται από τον δανειστή να παρέχει εγγύηση ότι ο οφειλέτης μπορεί να αποζημιωθεί σε μεταγενέστερο στάδιο για οιαδήποτε ζημία υποστεί λόγω της διαταγής δέσμευσης. Ανάλογα με το εθνικό δίκαιο, η εγγύηση αυτή θα μπορούσε να δίνεται με τη μορφή κατάθεσης εγγύησης ή εναλλακτικής εξασφάλισης, όπως τραπεζική εγγύηση ή υποθήκη. Το δικαστήριο θα πρέπει να έχει διακριτική ευχέρεια να καθορίζει ποσό εγγύησης επαρκές ώστε να αποτρέπεται τυχόν κατάχρηση της διαταγής και να διασφαλίζεται η αποζημίωση προς τον οφειλέτη, θα πρέπει δε να έχει τη δυνατότητα, ελλείψει συγκεκριμένων στοιχείων ως προς το ποσό της δυνητικής ζημίας, να λαμβάνει υπόψη το ποσό για το οποίο θα εκδοθεί η διαταγή ως κατευθυντήρια γραμμή για τον προσδιορισμό του ποσού της εγγύησης.

Αν ο δανειστής δεν έχει ακόμη στα χέρια του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο που να υποχρεώνει τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτησή του, η παροχή εγγύησης θα πρέπει να αποτελεί τον κανόνα και το δικαστήριο θα πρέπει να μην εφαρμόζει αυτή την προϋπόθεση ή να απαιτεί παροχή εγγύησης χαμηλότερου ποσού, μόνο εάν κατ' εξαίρεση κρίνει ότι η παροχή εγγύησης είναι απρόσφορη, περιττή ή δυσανάλογη υπό τις περιστάσεις. Τέτοιες περιστάσεις υφίστανται, λόγου χάρι, αν ο δανειστής προβάλλει ιδιαίτερος πειστικούς ισχυρισμούς αλλά δεν έχει επαρκή μέσα για να παράσχει εγγύηση, αν η απαίτηση αφορά διατροφή ή καταβολή μισθού ή αν το ποσό της απαίτησης είναι τέτοιο ώστε η διαταγή να μη μπορεί να προκαλέσει ζημία στον οφειλέτη, όπως αν πρόκειται για μικρή επιχειρηματική οφειλή.

Όταν ο δανειστής έχει ήδη εξασφαλίσει δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, η παροχή εγγύησης θα πρέπει να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου. Η παροχή εγγύησης μπορεί, για παράδειγμα, να ενδεικνύεται, εκτός από τις προαναφερόμενες εξαιρετικές περιστάσεις, όταν η δικαστική απόφαση της οποίας την εκτέλεση επιδιώκει να εξασφαλίσει η διαταγή δέσμευσης δεν είναι ακόμη εκτελεστή ή είναι μόνο προσωρινά εκτελεστή διότι εκκρεμεί ένδικο μέσο.

- (19) Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο για να επιτευχθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων δανειστή και οφειλέτη θα πρέπει να είναι ένας κανόνας σχετικά με την ευθύνη του πιστωτικού φορέα για όποια ζημία προκληθεί στον οφειλέτη με τη διαταγή δέσμευσης. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει, συνεπώς, να προβλέπει, ως ελάχιστη προδιαγραφή, την ευθύνη του δανειστή όποτε η ζημία που υφίσταται ο οφειλέτης από τη διαταγή δέσμευσης οφείλεται σε υπαιτιότητα του δανειστή. Το σχετικό βάρος αποδείξεως θα πρέπει να φέρει ο οφειλέτης. Όσον αφορά τους λόγους ευθύνης που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να προβλεφθεί εναρμονισμένος κανόνας περί μαχητού τεκμηρίου υπαιτιότητας του δανειστή.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να διατηρούν ή να εισάγουν στο εθνικό τους δίκαιο λόγους ευθύνης διαφορετικούς από αυτούς του παρόντος κανονισμού. Σε σχέση με τους εν λόγω διαφορετικούς λόγους ευθύνης, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να διατηρούν ή να εισάγουν άλλα είδη ευθύνης, όπως η αντικειμενική ευθύνη.

Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να προβλέπει κανόνα σύγκρουσης δικαίων που να ορίζει ότι στην ευθύνη του δανειστή θα πρέπει να εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Όταν υπάρχουν πολλά κράτη μέλη εκτέλεσης, εφαρμοστέο θα πρέπει να είναι το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης στο οποίο διαμένει συνήθως ο οφειλέτης. Αν ο οφειλέτης δεν διαμένει συνήθως σε κανένα από τα κράτη μέλη εκτέλεσης, εφαρμοστέο θα πρέπει να είναι το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης με το οποίο η υπόθεση έχει τη στενότερη συνάφεια. Κατά τον προσδιορισμό της στενότερης συνάφειας, το μέγεθος του ποσού που δεσμεύεται στα διάφορα κράτη μέλη εκτέλεσης θα μπορούσε να είναι ένας από τους παράγοντες που πρέπει να λάβει υπόψη το δικαστήριο.

- (20) Για να ξεπεραστούν τα πρακτικά προβλήματα για την απόκτηση πληροφοριών σχετικά με τα στοιχεία του τραπεζικού λογαριασμού των οφειλετών σε διασυννοριακό πλαίσιο, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίσει έναν μηχανισμό που να επιτρέπει στον δανειστή να ζητά από το δικαστήριο, πριν εκδοθεί διαταγή δέσμευσης, να λάβει από την αρμόδια αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους στο οποίο ο δανειστής πιστεύει ότι ο οφειλέτης διατηρεί λογαριασμό, τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να εντοπιστεί ο λογαριασμός του οφειλέτη. Ως εκ της ιδιαιτερότητας μιας τέτοιας παρέμβασης των δημόσιων αρχών και της πρόσβασης σε ιδιωτικά δεδομένα, πρόσβαση σε στοιχεία λογαριασμού θα πρέπει, κατά κανόνα, να δίδεται μόνο όταν ο δανειστής έχει ήδη στα χέρια του εκτελεστή απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο. Ωστόσο, κατ' εξαίρεση, θα πρέπει ο δανειστής να μπορεί να καταθέσει αίτηση να του δοθούν στοιχεία λογαριασμού έστω και αν η απόφαση, ο δικαστικός συμβιβασμός ή το δημόσιο έγγραφο που έχει δεν είναι ακόμη εκτελεστά. Τέτοια αίτηση θα πρέπει να είναι δυνατή όταν το προς δέσμευση ποσό είναι σημαντικό ενόψει των περιστάσεων και το δικαστήριο πείθεται εκ των αποδείξεων που προσκομίζει ο δανειστής ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη για αυτά τα στοιχεία λογαριασμού επειδή άλλως ενδέχεται να τεθεί σε κίνδυνο η μελλοντική εκτέλεση της απαίτησής του κατά του οφειλέτη και συνεπώς μπορεί να επέλθει ουσιώδης επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του δανειστή.

Για να μπορέσει να λειτουργήσει αυτός ο μηχανισμός, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέψουν στο εθνικό τους δίκαιο μία ή περισσότερες μεθόδους απόκτησης αυτών πληροφοριών που να είναι αποτελεσματικές και αποδοτικές και να μην είναι δυσανάλογα δαπανηρές ή χρονοβόρες. Ο μηχανισμός θα κινητοποιείται μόνο εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι και οι απαιτήσεις για την έκδοση διαταγής δέσμευσης και ο δανειστής έχει αιτιολογήσει δέοντως στην αίτησή του γιατί συντρέχουν λόγοι να πιστευτεί ότι ο οφειλέτης τηρεί έναν ή περισσότερους λογαριασμούς σε συγκεκριμένο κράτος μέλος, π.χ. διότι ο οφειλέτης εργάζεται ή ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα ή διαθέτει περιουσιακά στοιχεία σε εκείνο το κράτος μέλος.

- (21) Για να διασφαλιστεί η προστασία των προσωπικών δεδομένων του οφειλέτη, οι πληροφορίες σχετικά με τον εντοπισμό του ή των τραπεζικών λογαριασμών του οφειλέτη δεν θα πρέπει να παρέχονται στον δανειστή. Θα πρέπει να παρέχονται μόνο στο αιτούν δικαστήριο και κατ' εξαίρεση στην τράπεζα, εάν η τράπεζα ή άλλος φορέας υπεύθυνος για την εκτέλεση της διαταγής στο κράτος μέλος εκτέλεσης δεν είναι σε θέση να εντοπίσει έναν λογαριασμό του οφειλέτη βάσει των πληροφοριών που παρέχονται στη διαταγή, για παράδειγμα όταν υπάρχουν λογαριασμοί που τηρούνται στην ίδια τράπεζα από πολλά πρόσωπα με το ίδιο όνομα και την ίδια διεύθυνση. Όταν, σε μια τέτοια περίπτωση, αναφέρεται στη διαταγή ότι ο αριθμός του λογαριασμού ή των λογαριασμών που πρέπει να δεσμευθούν αποκτήθηκε μέσω αιτήματος για πληροφορίες, η τράπεζα θα πρέπει να ζητά τις εν λόγω πληροφορίες από την αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους εκτέλεσης και θα πρέπει να είναι σε θέση να υποβάλει ένα τέτοιο αίτημα κατά ανεπίσημο και απλό τρόπο.
- (22) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να παρέχει στον δανειστή το δικαίωμα να ασκήσει ένδικο μέσο κατά της άρνησης έκδοσης της διαταγής δέσμευσης. Το δικαίωμα αυτό δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα του δανειστή να υποβάλει νέα αίτηση για διαταγή δέσμευσης βάσει νέων περιστατικών ή νέων αποδείξεων.
- (23) Οι δομές εκτέλεσης για τη δέσμευση τραπεζικών λογαριασμών διαφέρουν σημαντικά στα κράτη μέλη. Για να αποφευχθεί η αλληλεπικάλυψη των δομών αυτών στα κράτη μέλη και να γίνονται σεβαστές οι εθνικές διαδικασίες στο μέτρο του δυνατού, ο παρών κανονισμός θα πρέπει, όσον αφορά την εκτέλεση και την πραγματική εφαρμογή της διαταγής δέσμευσης, να βασιζέται στις μεθόδους και δομές για την εφαρμογή και υλοποίηση ισοδύναμων εθνικών αποφάσεων στο κράτος μέλος στο οποίο πρόκειται να εκτελεστεί η διαταγή.
- (24) Για να διασφαλιστεί ταχεία εκτέλεση, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει διαβίβαση της διαταγής από το κράτος μέλος προέλευσης στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης με κάθε πρόσφορο μέσο που να εξασφαλίζει ότι το περιεχόμενο των διαβιβαζόμενων εγγράφων είναι ακριβές, πιστό και ευανάγνωστο.
- (25) Όταν λαμβάνει τη διαταγή δέσμευσης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου η διαταγή να εκτελεστεί κατά το εθνικό του δίκαιο, είτε διαβιβάζοντας τη διαταγή που παρέλαβε στην τράπεζα ή άλλο φορέα υπεύθυνο για την επιβολή τέτοιων διαταγών σε αυτό το κράτος μέλος ή, όπου αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, αναθέτοντας κατ' άλλο τρόπο στην τράπεζα να υλοποιήσει τη διαταγή.
- (26) Ανάλογα με τη μέθοδο που προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης για ισοδύναμες εθνικές διαταγές, η διαταγή δέσμευσης θα πρέπει να υλοποιείται με δέσμευση του οικείου ποσού στον λογαριασμό του οφειλέτη ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, με μεταφορά του εν λόγω ποσού σε λογαριασμό ειδικά προορισμένο για σκοπούς δέσμευσης, που θα μπορούσε να τηρεί η αρμόδια αρχή εκτέλεσης, το δικαστήριο, η τράπεζα στην οποία διατηρεί λογαριασμό ο οφειλέτης ή τράπεζα που έχει οριστεί ως συντονιστικός φορέας για δέσμευση σε μια συγκεκριμένη υπόθεση.
- (27) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει να ζητηθεί η εκ των προτέρων καταβολή τελών για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης. Το ζήτημα αυτό θα πρέπει να απόκειται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο πρόκειται να εκτελεστεί η διαταγή.
- (28) Οι διαταγές δέσμευσης θα πρέπει να έχουν την ίδια κατάταξη με τυχόν ισοδύναμες εθνικές διαταγές στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Εάν, δυνάμει του εθνικού δικαίου, ορισμένα μέτρα εκτέλεσης έχουν προτεραιότητα επί των συντηρητικών μέτρων, θα πρέπει να τους δοθεί η ίδια προτεραιότητα σε σχέση με διαταγές δέσμευσης βάσει του παρόντος κανονισμού. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι διαταγές *in personam* που υπάρχουν σε ορισμένα εθνικά νομικά συστήματα θα πρέπει να θεωρούνται ισοδύναμες εθνικές διαταγές.

- (29) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει υποχρέωση της τράπεζας ή άλλου φορέα υπεύθυνου να εκτελέσει τη διαταγή δέσμευσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης να δηλώνει εάν και κατά πόσο η διαταγή οδήγησε στη δέσμευση καταθέσεων του οφειλέτη και σε υποχρέωση του οφειλέτη να εξασφαλίσει την αποδέσμευση τυχόν δεσμευμένων καταθέσεων που υπερβαίνουν το ποσό που ορίζεται στη διαταγή.
- (30) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει το δικαίωμα του οφειλέτη σε δίκαιη δίκη και το δικαίωμά του σε ουσιαστικό ένδικο βοήθημα και, ως εκ τούτου, με δεδομένη την *ex parte* φύση της διαδικασίας για την έκδοση της διαταγής δέσμευσης, θα πρέπει να του επιτρέπει να αμφισβητεί τη διαταγή ή την εκτέλεσή της για τους λόγους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό αμέσως μετά την εφαρμογή της διαταγής.
- (31) Στο πλαίσιο αυτό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει ότι η διαταγή δέσμευσης, όλα τα έγγραφα που υπέβαλε ο δανειστής στο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης και οι απαραίτητες μεταφράσεις επιδίδονται στον οφειλέτη αμέσως μετά την εφαρμογή της διαταγής. Το δικαστήριο θα πρέπει να έχει διακριτική ευχέρεια να προσαρτά περαιτέρω έγγραφα στα οποία βάσισε την απόφασή του και τα οποία μπορεί να χρειάζεται ο οφειλέτης για την άσκηση ένδικου βοηθήματος, όπως στενογραφημένα πρακτικά τυχόν προφορικών ακροάσεων.
- (32) Ο οφειλέτης πρέπει να είναι σε θέση να ζητά αναθεώρηση της διαταγής δέσμευσης, ιδίως, εάν οι όροι ή οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό δεν πληρούνται ή εάν οι συνθήκες που οδήγησαν στην έκδοση της διαταγής έχουν αλλάξει κατά τέτοιο τρόπο ώστε η έκδοση της διαταγής να μην είναι πλέον δικαιολογημένη. Για παράδειγμα, ο οφειλέτης θα πρέπει να έχει στη διάθεσή του ένδικο βοήθημα σε περίπτωση που η υπόθεση δεν είναι διασυνοριακή κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, εάν δεν τηρήθηκαν οι κανόνες δικαιοδοσίας του παρόντος κανονισμού, εάν ο δανειστής δεν κίνησε διαδικασία επί της κυρίας υποθέσεως εντός της χρονικής περιόδου του παρόντος κανονισμού και, συνεπεία αυτού, το δικαστήριο δεν ανακάλεσε τη διαταγή αυτεπαγγέλτως ή δεν τερματίστηκε αυτομάτως η εκτέλεσή της, εάν η απαίτηση του δανειστή δεν απαιτούσε επείγουσα προστασία με τη μορφή διαταγής δέσμευσης επειδή δεν υπήρχε κίνδυνος η εκτέλεση αυτής της απαίτησης να εμποδιστεί ή να καταστεί πολύ δυσκολότερη ή εάν η παροχή εγγύησης δεν είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

Ο οφειλέτης θα πρέπει επίσης να έχει στη διάθεσή του ένδικο βοήθημα αν η διαταγή και η δήλωση περί δέσμευσης δεν του έχουν επιδοθεί όπως προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό ή αν τα έγγραφα που του επιδόθηκαν δεν πληρούσαν τις γλωσσικές απαιτήσεις που προβλέπει ο παρών κανονισμός. Ωστόσο, παρόμοιο ένδικο βοήθημα δεν θα πρέπει να παρέχεται αν η έλλειψη επίδοσης ή μετάφρασης θεραπευθεί εντός δεδομένης χρονικής περιόδου. Για να θεραπευθεί η έλλειψη επίδοσης, ο δανειστής θα πρέπει να υποβάλει αίτηση στον αρμόδιο για την επίδοση φορέα στο κράτος μέλος προέλευσης να μεριμνήσει για την επίδοση των σχετικών εγγράφων στον οφειλέτη με συστημένη επιστολή ή, σε περίπτωση που ο οφειλέτης συμφώνησε να παραλάβει τα έγγραφα στο δικαστήριο, θα πρέπει να προσκομίσει τις αναγκαίες μεταφράσεις των εγγράφων στο δικαστήριο. Η αίτηση αυτή δεν θα πρέπει να είναι αναγκαία εάν η έλλειψη επίδοσης έχει ήδη θεραπευθεί με άλλα μέσα, για παράδειγμα εάν, κατά το εθνικό δίκαιο, το δικαστήριο έχει ξεκινήσει αυτεπαγγέλτως την επίδοση.

- (33) Το ζήτημα ποιος πρέπει να υποβάλει τις μεταφράσεις που τυχόν απαιτεί ο παρών κανονισμός και ποιος πρέπει να φέρει τα έξοδα για τις μεταφράσεις αυτές επαφίεται στο εθνικό δίκαιο.
- (34) Η δικαιοδοσία για την παροχή ένδικων βοηθημάτων κατά της διαταγής δέσμευσης θα πρέπει να ανήκει στα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου εκδόθηκε η διαταγή. Η δικαιοδοσία για την παροχή ένδικων βοηθημάτων κατά της εκτέλεσης της διαταγής θα πρέπει να ανήκει στα δικαστήρια ή, εφόσον συντρέχει περίπτωση, στις αρμόδιες αρχές εκτέλεσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης.
- (35) Ο οφειλέτης θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να ζητήσει την αποδέσμευση των δεσμευμένων πόρων εάν παράσχει κατάλληλη εναλλακτική εγγύηση. Η εναλλακτική αυτή εγγύηση θα μπορούσε να δίνεται με τη μορφή κατάθεσης εγγύησης ή εναλλακτικής εξασφάλισης, όπως τραπεζική εγγύηση ή υποθήκη.

- (36) Ο παρών κανονισμός πρέπει να διασφαλίζει ότι η δέσμευση του λογαριασμού του οφειλέτη δεν θίγει τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης, για παράδειγμα ποσά που είναι αναγκαία για τη διασφάλιση των μέσων διαβίωσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του. Ανάλογα με το δικονομικό σύστημα που ισχύει στο εν λόγω κράτος μέλος, το σχετικό ποσό είτε εξαιρείται αυτεπαγγέλτως από τον αρμόδιο φορέα, ο οποίος μπορεί να είναι το δικαστήριο, η τράπεζα ή η αρμόδια αρχή εκτέλεσης, πριν από την εκτέλεση της διαταγής, είτε εξαιρείται κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη μετά την εκτέλεση της διαταγής. Όταν έχουν δεσμευθεί λογαριασμοί σε διάφορα κράτη μέλη και η εξαίρεση έχει εφαρμοστεί περισσότερες από μία φορές, ο δανειστής πρέπει να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει αίτηση στο αρμόδιο δικαστήριο οποιουδήποτε κράτους μέλους εκτέλεσης ή, όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους εκτέλεσης, στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης αυτού του κράτους μέλους, για προσαρμογή της εξαίρεσης που εφαρμόζεται εκεί.
- (37) Προκειμένου η διαταγή δέσμευσης να εκδίδεται και να εκτελείται γρήγορα και χωρίς καθυστέρηση, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να ολοκληρώνονται τα διάφορα στάδια της διαδικασίας. Δικαστήρια ή αρχές που εμπλέκονται στη διαδικασία θα πρέπει να δικαιούνται να παρεκκλίνουν από αυτές τις προθεσμίες μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για παράδειγμα σε υποθέσεις που παρουσιάζουν νομική ή πραγματική πολυπλοκότητα.
- (38) Για τον σκοπό του υπολογισμού των χρονικών περιόδων και των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός, είναι σκόπιμο να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου (1).
- (39) Για να διευκολυνθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να προβλεφθεί η υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Επιτροπή ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τη νομοθεσία και τις διαδικασίες τους όσον αφορά τις διαταγές δέσμευσης και ισοδύναμες εθνικές διαταγές.
- (40) Για να διευκολυνθεί η πρακτική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να καταρτιστούν τυποποιημένα έντυπα, ιδίως για την αίτηση προς έκδοση διαταγής, για την ίδια τη διαταγή, για τη δήλωση σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων και για την άσκηση ενδίκου βοηθήματος ή προσφυγής δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
- (41) Για να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να επιτρέπει τη μέγιστη δυνατή χρήση σύγχρονων τεχνολογιών επικοινωνίας που γίνεται δεκτή από τη δικονομία του οικείου κράτους μέλους, ιδίως για τον σκοπό της συμπλήρωσης των τυποποιημένων εντύπων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και της επικοινωνίας μεταξύ των αρχών που εμπλέκονται στη διαδικασία. Επιπλέον, οι μέθοδοι υπογραφής της διαταγής δέσμευσης και των λοιπών εγγράφων που προβλέπει ο παρών κανονισμός θα πρέπει να είναι τεχνολογικά ουδέτερες ώστε να είναι εφικτή η εφαρμογή υφιστάμενων μεθόδων, όπως η ψηφιακή πιστοποίηση ή η ασφαλής ταυτοποίηση, και μελλοντικών τεχνικών εξελίξεων στον τομέα αυτό.
- (42) Για να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την καθιέρωση και την επακόλουθη τροποποίηση των εντύπων του παρόντος κανονισμού. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (2).
- (43) Για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων που καθιερώνουν και εν συνεχεία τροποποιούν τα τυποποιημένα έντυπα του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να χρησιμοποιείται η συμβουλευτική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
- (44) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, επιδιώκει να διασφαλίσει τον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το δικαίωμα ιδιοκτησίας και το δικαίωμα για την άσκηση ουσιαστικού ενδίκου βοηθήματος και για δίκαιη δίκη, όπως προβλέπεται αντιστοίχως στα άρθρα 7, 8, 17 και 47.

(1) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (ΕΕ L 124 της 8.6.1971, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (45) Στο πλαίσιο της πρόσβασης σε προσωπικά δεδομένα και της χρήσης και της διαβίβασής τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να τηρούνται οι απαιτήσεις της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, όπως έχει μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών.
- (46) Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει ωστόσο να καθορισθούν κάποιες ειδικές προϋποθέσεις για την πρόσβαση σε προσωπικά δεδομένα και για τη χρήση και τη διαβίβαση αυτών των δεδομένων. Στο πλαίσιο αυτό, λήφθηκε υπόψη η γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων ⁽²⁾. Το πρόσωπο το οποίο αφορά η συλλογή των πληροφοριών θα πρέπει να ειδοποιείται κατά το εθνικό δίκαιο. Ωστόσο, η γνωστοποίηση στον οφειλέτη ότι δημοσιοποιήθηκαν πληροφορίες σχετικές με τον ή τους λογαριασμούς του θα πρέπει να αναβάλλεται για 30 ημέρες, ώστε να αποφεύγεται η διακινδύνευση του αποτελέσματος της διαταγής δέσμευσης λόγω πρόωμης γνωστοποίησής.
- (47) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι να καθιερωθεί ενωσιακή διαδικασία για ασφαλιστικό μέτρο η οποία να παρέχει τη δυνατότητα σε έναν δανειστή να επιτύχει την έκδοση διαταγής δέσμευσης η οποία θα αποτρέπει το ενδεχόμενο να τεθεί σε κίνδυνο η επακόλουθη εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή μέσω μεταφοράς ή ανάληψης ποσών που διατηρεί ο οφειλέτης σε τραπεζικό λογαριασμό εντός της Ένωσης, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, εξαιτίας της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί πληρέστερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (48) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε εκείνα τα κράτη μέλη που δεσμεύονται απ' αυτόν κατ' εφαρμογή των Συνθηκών. Η διαδικασία για την έκδοση διαταγής δέσμευσης που προβλέπει ο παρών κανονισμός πρέπει συνεπώς να είναι διαθέσιμη μόνο στους δανειστές που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος που δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό, οι δε διατάξεις που εκδίδονται βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να αφορούν μόνο τη δέσμευση τραπεζικών λογαριασμών που τηρούνται σε τέτοια κράτη μέλη.
- (49) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, η Ιρλανδία κοινοποίησε την πρόθεσή της να συμμετάσχει στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (50) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (51) Δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός καθιερώνει ενωσιακή διαδικασία με την οποία ο δανειστής μπορεί να ζητά την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού («διαταγή δέσμευσης» ή «διαταγή») η οποία αποτρέπει το ενδεχόμενο να τεθεί σε κίνδυνο η επακόλουθη εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή μέσω μεταφοράς ή ανάληψης καταθέσεων μέχρι του ποσού που ορίζει η διαταγή, οι οποίες διατηρούνται από τον οφειλέτη ή εξ ονόματός του σε τραπεζικό λογαριασμό σε κράτος μέλος.

⁽¹⁾ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 319).

⁽²⁾ ΕΕ C 373 της 21.12.2011, σ. 4.

2. Η διαταγή δέσμευσης μπορεί να χρησιμοποιείται από τον δανειστή ως εναλλακτική δυνατότητα προς τα συντηρητικά μέτρα που προβλέπει το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε χρηματικές απαιτήσεις αστικής και εμπορικής φύσεως σε διασυνοριακές υποθέσεις όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 3, ασχέτως του είδους του αρμόδιου δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικά, τελωνειακά ή διοικητικά ζητήματα ή την ευθύνη του κράτους για πράξεις και παραλείψεις κατά την άσκηση κρατικής εξουσίας («acta iure imperii»).

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού:

α) περιουσιακά δικαιώματα που απορρέουν από έγγαμη σχέση ή σχέση της οποίας τα αποτελέσματα εξομοιώνονται προς εκείνα του γάμου σύμφωνα με το εφαρμοστέο σε αυτήν δίκαιο·

β) διαθήκες και κληρονομική διαδοχή, περιλαμβανομένων υποχρεώσεων διατροφής που προκύπτουν λόγω θανάτου·

γ) απαιτήσεις κατά οφειλέτη έναντι του οποίου έχουν κινηθεί διαδικασίες πτώχευσης, διαδικασίες για την εκκαθάριση αφερέγγυων επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, δικαστικοί συμβιβασμοί, πτωχευτικοί συμβιβασμοί ή ανάλογες διαδικασίες·

δ) η κοινωνική ασφάλιση·

ε) η διατησία.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε τραπεζικούς λογαριασμούς οι οποίοι είναι ακατάσχετοι δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται ο λογαριασμός, ούτε σε λογαριασμούς οι οποίοι τηρούνται σε συνάρτηση με τη λειτουργία οποιουδήποτε συστήματος υπό την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹).

4. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε τραπεζικούς λογαριασμούς που τηρούνται από και σε κεντρικές τράπεζες όταν αυτές ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών αρχών.

Άρθρο 3

Διασυνοριακές υποθέσεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια υπόθεση είναι διασυνοριακή όταν ο τραπεζικός λογαριασμός ή οι τραπεζικοί λογαριασμοί που πρέπει να δεσμευτούν βάσει της διαταγής δέσμευσης τηρούνται σε κράτος μέλος διαφορετικό από:

α) το κράτος μέλος του δικαστηρίου στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση της διαταγής δέσμευσης κατά το άρθρο 6, ή

β) το κράτος μέλος της κατοικίας του δανειστή.

2. Το κρίσιμο χρονικό σημείο για να καθοριστεί εάν πρόκειται για διασυνοριακή υπόθεση είναι η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για διαταγή δέσμευσης στο δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία να την εκδώσει.

(¹) Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων (ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45).

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- 1) ως «τραπεζικός λογαριασμός» ή «λογαριασμός» νοείται οιοσδήποτε λογαριασμός περιέχει χρηματικά ποσά και τηρείται σε τράπεζα στο όνομα του οφειλέτη ή στο όνομα τρίτου για λογαριασμό του οφειλέτη·
- 2) ως «τράπεζα» νοείται πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, συμπεριλαμβανομένων υποκαταστημάτων κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 17), πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους εντός ή, κατά το άρθρο 47 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, εκτός της Ένωσης, εφόσον τα εν λόγω υποκαταστήματα βρίσκονται εντός της Ένωσης·
- 3) ως «χρηματικά ποσά» νοούνται χρήματα που έχουν πιστωθεί σε λογαριασμό, σε οιοδήποτε νόμισμα, ή παρεμφερείς αξιώσεις για την επιστροφή χρημάτων, όπως οι καταθέσεις χρηματαγοράς·
- 4) ως «κράτος μέλος στο οποίο τηρείται ο τραπεζικός λογαριασμός» νοείται:
 - α) το κράτος μέλος που αναφέρεται στον διεθνή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού (IBAN),
 - β) για τραπεζικό λογαριασμό που δεν έχει IBAN, το κράτος μέλος στο οποίο η τράπεζα στην οποία τηρείται ο λογαριασμός έχει την έδρα της ή, όταν ο λογαριασμός τηρείται σε υποκατάστημα, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το υποκατάστημα·
- 5) ως «απαίτηση» νοείται απαίτηση πληρωμής συγκεκριμένου ληξιπρόθεσμου χρηματικού ποσού ή απαίτηση πληρωμής προσδιορισμένου χρηματικού ποσού που απορρέει από συναλλαγή ή από γεγονός που έχει ήδη επέλθει, υπό τον όρο ότι μια τέτοια απαίτηση μπορεί να τεθεί ενώπιον δικαστηρίου·
- 6) ως «δανειστής» νοείται φυσικό πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος ή νομικό πρόσωπο ή άλλη οντότητα που έχουν έδρα σε κράτος μέλος με την ικανότητα να ενάγουν ή να ενάγονται κατά το δικαιο κράτους μέλους, που ζητούν ή έχουν ήδη επιτύχει την έκδοση διαταγής δέσμευσης σχετικά με απαίτηση·
- 7) ως «οφειλέτης» νοείται φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οιαδήποτε άλλη οντότητα με ικανότητα δικαστικής παράστασης κατά το δικαιο κράτους μέλους, κατά του οποίου ο δανειστής ζητά ή έχει ήδη επιτύχει την έκδοση διαταγής δέσμευσης·
- 8) ως «δικαστική απόφαση» νοείται κάθε απόφαση δικαστηρίου των κρατών μελών, ασχέτως της ονομασίας της, περιλαμβανομένης απόφασης περί καθορισμού εξόδων ή δαπανών από υπάλληλο του δικαστηρίου·
- 9) ως «δικαστικός συμβιβασμός» νοείται συμβιβασμός που έχει επικυρωθεί από δικαστήριο κράτους μέλους ή έχει συναφθεί ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια διαδικασίας·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

- 10) ως «δημόσιο έγγραφο» νοείται το έγγραφο που έχει συνταχθεί ή καταχωριστεί επίσημα ως δημόσιο έγγραφο σε ένα κράτος μέλος, η γνησιότητα του οποίου:
- α) συνδέεται με την υπογραφή και το περιεχόμενο του εγγράφου, και
 - β) πιστοποιείται από δημόσια ή άλλη εξουσιοδοτημένη προς τούτο αρχή·
- 11) ως «κράτος μέλος προέλευσης» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε η διαταγή δέσμευσης·
- 12) ως «κράτος μέλος εκτέλεσης» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται ο λογαριασμός που πρόκειται να δεσμευθεί·
- 13) ως «αρχή πληροφόρησης» νοείται η αρχή που έχουν ορίσει τα κράτη μέλη ως αρμόδια να λαμβάνει τα αναγκαία στοιχεία σχετικά με τον ή τους λογαριασμούς του οφειλέτη δυνάμει του άρθρου 14·
- 14) ως «αρμόδια αρχή» νοείται η αρχή ή οι αρχές που έχουν ορίσει τα κράτη μέλη ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση ή επίδοση κατά το άρθρο 10 παράγραφος 2, το άρθρο 23 παράγραφοι 3, 5 και 6, το άρθρο 25 παράγραφος 3, το άρθρο 27 παράγραφος 2, το άρθρο 28 παράγραφος 3 και το άρθρο 36 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο·
- 15) ως «κατοικία» νοείται η κατοικία όπως ορίζεται κατά τα άρθρα 62 και 63 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο 5

Δυνατότητα έκδοσης

Ο δανειστής μπορεί να ζητήσει την έκδοση διαταγής δέσμευσης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) προτού ο δανειστής κινηθεί διαδικασία σε κράτος μέλος κατά του οφειλέτη ως προς την κυρία υπόθεση, ή σε οιοδήποτε στάδιο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έως την έκδοση της απόφασης ή την επικύρωση ή τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού·
- β) αφού ο δανειστής επιτύχει σε κράτος μέλος την έκδοση δικαστικής απόφασης, τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού ή την κατάρτιση δημοσίου εγγράφου που απαιτεί από τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση του δανειστή.

Άρθρο 6

Διεθνής δικαιοδοσία

1. Όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, η διεθνής δικαιοδοσία για την έκδοση διαταγής δέσμευσης ανήκει στα δικαστήρια του κράτους μέλους που έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση της κυρίας υπόθεσης κατά τους οικείους εφαρμοστέους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν ο οφειλέτης είναι καταναλωτής που συνήψε σύμβαση με τον δανειστή για σκοπό ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί εκτός του πεδίου της εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του οφειλέτη, διεθνή δικαιοδοσία για την έκδοση διαταγής δέσμευσης με σκοπό την εξασφάλιση απαίτησης συνδεδεμένης με την εν λόγω σύμβαση έχουν αποκλειστικά τα δικαστήρια του κράτους μέλους της κατοικίας του οφειλέτη.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

3. Όταν ο δανειστής έχει ήδη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση ή δικαστικό συμβιβασμό, διεθνή δικαιοδοσία για την έκδοση διαταγής δέσμευσης για την οριζόμενη στην απόφαση ή τον δικαστικό συμβιβασμό απαίτηση έχουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση ή επικυρώθηκε ή συνήφθη ο δικαστικός συμβιβασμός.

4. Όταν ο δανειστής διαθέτει δημόσιο έγγραφο, διεθνή δικαιοδοσία να εκδώσουν διαταγή δέσμευσης για την απαίτηση που αναφέρεται σε αυτό έχουν τα δικαστήρια που ορίζονται για τον σκοπό αυτό στο κράτος μέλος όπου καταρτίστηκε το δημόσιο έγγραφο.

Άρθρο 7

Προϋποθέσεις έκδοσης διαταγής δέσμευσης

1. Το δικαστήριο εκδίδει τη διαταγή δέσμευσης όταν ο δανειστής έχει προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις ώστε να πεισθεί το δικαστήριο ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη λήψης ασφαλιστικού μέτρου υπό μορφή διαταγής δέσμευσης λόγω πραγματικού κινδύνου ότι, χωρίς το μέτρο αυτό, η επακόλουθη εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή κατά του οφειλέτη θα εμποδιστεί ή θα καταστεί σημαντικά δυσκολότερη.

2. Όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη επιτύχει σε κράτος μέλος την έκδοση δικαστικής απόφασης, τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού ή την κατάρτιση δημοσίου εγγράφου που να υποχρεώνει τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση του δανειστή, ο δανειστής προσκομίζει επίσης επαρκείς αποδείξεις ώστε να πεισθεί το δικαστήριο ότι υπάρχουν πιθανότητες να κριθεί βάσιμη η αγωγή του κατά του οφειλέτη για την κυρία υπόθεση.

Άρθρο 8

Αίτηση για την έκδοση της διαταγής δέσμευσης

1. Αιτήσεις για διαταγή δέσμευσης υποβάλλονται μέσω εντύπου που συντάσσεται κατά τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2.

2. Η αίτηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) ονομασία και διεύθυνση του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση·

β) στοιχεία του δανειστή: ονοματεπώνυμο και στοιχεία επαφής και, κατά περίπτωση, ονοματεπώνυμο και στοιχεία επαφής του αντιπροσώπου του δανειστή και:

i) όταν ο δανειστής είναι φυσικό πρόσωπο, την ημερομηνία γέννησής του και τον αριθμό της ταυτότητας ή του διαβατηρίου του, εάν υπάρχουν και είναι διαθέσιμοι, ή

ii) όταν ο δανειστής είναι νομικό πρόσωπο ή άλλη οντότητα με ικανότητα δικαστικής παράστασης κατά το δίκαιο κράτους μέλους, το κράτος ίδρυσης, σύστασης ή καταχώρισης και τον αριθμό φορολογικού μητρώου ή καταχώρισής του ή, ελλείψει αυτού, ημερομηνία και τόπο της ίδρυσης, σύστασης ή καταχώρισής του·

γ) στοιχεία του οφειλέτη: ονοματεπώνυμο και στοιχεία επαφής και, κατά περίπτωση, ονοματεπώνυμο και στοιχεία επαφής του αντιπροσώπου του οφειλέτη, και, εφόσον υπάρχουν:

i) όταν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, την ημερομηνία γέννησής του και τον αριθμό της ταυτότητας ή του διαβατηρίου του, ή

ii) όταν ο οφειλέτης είναι νομικό πρόσωπο ή άλλη οντότητα με ικανότητα δικαστικής παράστασης κατά το δίκαιο κράτους μέλους, το κράτος ίδρυσης, σύστασης ή καταχώρισης και τον αριθμό φορολογικού μητρώου ή καταχώρισής του ή, ελλείψει αυτού, ημερομηνία και τόπο της ίδρυσης, σύστασης ή καταχώρισής του·

δ) αριθμό ο οποίος να καθιστά δυνατή την ταυτοποίηση της τράπεζας, όπως IBAN ή BIC, και/ή όνομα και διεύθυνση της τράπεζας στην οποία ο οφειλέτης τηρεί έναν ή περισσότερους λογαριασμούς που πρόκειται να δεσμευθούν·

- ε) εάν είναι διαθέσιμος, τον αριθμό του λογαριασμού ή των λογαριασμών που πρόκειται να δεσμευθούν και, στην περίπτωση αυτή, επισήμανση εάν πρέπει να δεσμευτούν και άλλοι λογαριασμοί του οφειλέτη στην ίδια τράπεζα·
- στ) όταν δεν μπορεί να παρασχεθεί καμία από τις απαιτούμενες δυνάμει του στοιχείου δ) πληροφορίες, δήλωση ότι υποβλήθηκε αίτημα για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού δυνάμει του άρθρου 14, όταν ένα τέτοιο αίτημα είναι εφικτό, και τεκμηρίωση του γιατί ο δανειστής πιστεύει ότι ο οφειλέτης έχει έναν ή περισσότερους λογαριασμούς σε τράπεζα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος·
- ζ) το ποσό για το οποίο ζητείται έκδοση της διαταγής δέσμευσης:
- i) όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, το ποσό της κυρίας απαίτησης ή μέρος αυτού και των τόκων που τυχόν οφείλονται δυνάμει του άρθρου 15,
- ii) όταν ο δανειστής έχει ήδη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, το ποσό της κυρίας απαίτησης που ορίζεται στην απόφαση, τον δικαστικό συμβιβασμό ή το δημόσιο έγγραφο ή μέρος αυτού και των τόκων και δαπανών που τυχόν οφείλονται δυνάμει του άρθρου 15·
- η) όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο:
- i) περιγραφή όλων των σχετικών στοιχείων που θεμελιώνουν τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση για την έκδοση της διαταγής δέσμευσης,
- ii) περιγραφή όλων των σχετικών περιστάσεων που επικαλείται ο ενάγων ως βάση της αξίωσης και, εάν συντρέχει περίπτωση, του τόκου που αξιώνει,
- iii) δήλωση όπου αναφέρεται αν ο δανειστής έχει ήδη κινήσει την κυρία διαδικασία κατά του οφειλέτη·
- θ) όταν ο δανειστής έχει ήδη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, δήλωση ότι δεν έχει ακόμη υπάρξει συμμόρφωση με τη δικαστική απόφαση, τον δικαστικό συμβιβασμό ή το δημόσιο έγγραφο ή, εάν υπάρχει εν μέρει συμμόρφωση, αναφορά του βαθμού μη συμμόρφωσης·
- ι) περιγραφή όλων των σχετικών περιστάσεων που αιτιολογούν την έκδοση της διαταγής δέσμευσης, όπως απαιτείται από το άρθρο 7 παράγραφος 1·
- ια) εάν συντρέχει περίπτωση, αναφορά των λόγων για τους οποίους ο δανειστής πιστεύει ότι θα πρέπει να απαλλαγεί από την υποχρέωση να παρέχει εξασφάλιση βάσει του άρθρου 12·
- ιβ) κατάλογο των αποδείξεων που προσκομίζει ο δανειστής·
- ιγ) δήλωση δυνάμει του άρθρου 16 η οποία να αναφέρει αν ο δανειστής έχει υποβάλει σε άλλα δικαστήρια ή αρχές αίτηση για την έκδοση ισοδύναμης εθνικής διαταγής αν έχει ήδη εκδοθεί τέτοια διαταγή ή αν η σχετική αίτηση απορρίφθηκε και, εφόσον η διαταγή εκδόθηκε, σε ποιο βαθμό έχει εκτελεσθεί·
- ιδ) προαιρετική αναφορά του τραπεζικού λογαριασμού του δανειστή που θα χρησιμοποιηθεί για τυχόν εκούσια πληρωμή της απαίτησης από τον οφειλέτη·
- ιε) δήλωση ότι τα στοιχεία που υποβάλλει ο δανειστής στην αίτησή του είναι αληθή και πλήρη, καθόσον γνωρίζει, και ότι ο δανειστής έχει επίγνωση ότι οιαδήποτε εκ προθέσεως ψευδής ή ελλιπής δήλωση μπορεί να συνεπάγεται έννομες συνέπειες κατά το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση ή ευθύνες κατά το άρθρο 13.

3. Η αίτηση συνοδεύεται από όλα τα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα και, σε περίπτωση που ο δανειστής έχει ήδη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, από αντίγραφο της απόφασης, του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημόσιου εγγράφου που πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την απόδειξη της γνησιότητάς του.

4. Η αίτηση και τα δικαιολογητικά μπορούν να υποβληθούν με οιοδήποτε μέσο επικοινωνίας, περιλαμβανομένων των ηλεκτρονικών μέσων, το οποίο γίνεται αποδεκτό κατά τη δικονομία του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

Άρθρο 9

Διεξαγωγή αποδείξεων

1. Το δικαστήριο λαμβάνει την απόφασή του με γραπτή διαδικασία βάσει των πληροφοριών και των αποδείξεων που προσκόμισε ο δανειστής στην αίτησή του ή μαζί με αυτήν. Αν το δικαστήριο θεωρεί ανεπαρκή τα στοιχεία που υποβλήθηκαν, μπορεί να καλέσει τον δανειστή να υποβάλει πρόσθετες γραπτές αποδείξεις, εφόσον επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη του άρθρου 11, και εφόσον δεν καθυστερεί υπερβολικά τη διαδικασία, το δικαστήριο δύναται επίσης να χρησιμοποιεί κάθε άλλη κατάλληλη μέθοδο διεξαγωγής αποδείξεων που προβλέπεται από το εθνικό του δίκαιο, όπως η προφορική ακρόαση του δανειστή ή των μαρτύρων του, μεταξύ άλλων μέσω τηλεδιάσκεψης ή άλλων τεχνολογιών επικοινωνίας.

Άρθρο 10

Κίνηση διαδικασίας επί της κυρίας υποθέσεως

1. Όταν ο δανειστής έχει υποβάλει αίτηση για διαταγή δέσμευσης πριν κινήσει διαδικασία επί της κυρίας υποθέσεως, κινεί τη σχετική διαδικασία και υποβάλλει το σχετικό αποδεικτικό στο δικαστήριο στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση για την έκδοση της διαταγής δέσμευσης εντός 30 ημερών από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης ή εντός 14 ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της διαταγής, δύναται δε να επιλέξει τη μεταγενέστερη από τις δύο προθεσμίες. Το δικαστήριο δύναται επίσης να παρατείνει την προθεσμία κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη, παραδείγματος χάρι για να δοθεί δυνατότητα στους διαδίκους να ρυθμίσουν την απαίτηση με διακανονισμό, και ενημερώνει σχετικά τους διαδίκους.

2. Αν το δικαστήριο δεν έχει λάβει απόδειξη για την κίνηση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η διαταγή δέσμευσης ανακαλείται ή παύει να ισχύει και οι διάδικοι ενημερώνονται σχετικά.

Όταν το δικαστήριο που εξέδωσε τη διαταγή έχει την έδρα του στο κράτος μέλος εκτέλεσης, η ανάκληση ή η παύση ισχύος της διαταγής σε αυτό το κράτος μέλος διενεργείται κατά το δίκαιό του.

Όταν η ανάκληση ή η παύση ισχύος πρέπει να εφαρμοσθεί σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος προέλευσης, το δικαστήριο ανακαλεί τη διαταγή δέσμευσης χρησιμοποιώντας το έντυπο ανάκλησης που έχει καταρτισθεί με εκτελεστικές πράξεις εκδοθείσες σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2 και διαβιβάζει την ανάκληση κατά το άρθρο 29 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης. Η αρχή αυτή προχωρά στις απαραίτητες ενέργειες για την εφαρμογή του άρθρου 23, όπως ενδείκνυται, για την ανάκληση ή την παύση ισχύος.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οι διαδικασίες για την κυρία υπόθεση τεκμαίρεται ότι έχουν κινηθεί:

α) κατά τον χρόνο κατάθεσης στο δικαστήριο του εισαγωγικού της δικής ή ισοδύναμου εγγράφου, εφόσον ο δανειστής δεν παρέλειψε στη συνέχεια να προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες για την επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου στον οφειλέτη· ή

β) εάν το έγγραφο πρέπει να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, μόλις αυτό παραληφθεί από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο.

Η αρμόδια για την επίδοση αρχή που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) είναι η πρώτη η οποία παραλαμβάνει τα προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφα.

Άρθρο 11

Διαδικασία ex parte

Ο οφειλέτης δεν ειδοποιείται σχετικά με την αίτηση για διαταγή δέσμευσης ούτε καλείται σε ακρόαση πριν από την έκδοση της διαταγής.

Άρθρο 12

Εγγυοδοσία από τον δανειστή

1. Πριν εκδώσει διαταγή δέσμευσης σε περίπτωση που ο δανειστής δεν έχει ακόμη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο ζητά από τον δανειστή να παράσχει εγγύηση για ποσό επαρκές ώστε να αποτρέπεται τυχόν κατάχρηση της προβλεπόμενης από τον παρόντα κανονισμό διαδικασίας και να διασφαλίζεται η αποζημίωση για οιαδήποτε ζημία υποστεί ο οφειλέτης συνεπεία της διαταγής, στον βαθμό που ο δανειστής ευθύνεται για τη ζημία αυτή κατά το άρθρο 13.

Το δικαστήριο μπορεί κατ' εξαίρεση να μην εφαρμόσει την απαίτηση του πρώτου εδαφίου αν κρίνει ότι η παροχή της εγγύησης κατά το εν λόγω εδάφιο δεν ενδείκνυται υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις.

2. Όταν ο δανειστής έχει ήδη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο δύναται, προτού εκδώσει τη διαταγή, να ζητά από τον δανειστή την παροχή εγγύησης κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1, εφόσον το κρίνει αναγκαίο και ενδεδειγμένο υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις.

3. Αν το δικαστήριο απαιτεί την παροχή εγγύησης κατά το παρόν άρθρο, ενημερώνει τον δανειστή για το απαιτούμενο ποσό και τις αποδεκτές μορφές εγγύησης κατά το δίκαιο του κράτους μέλους της έδρας του δικαστηρίου. Επισημαίνει στον δανειστή ότι θα εκδώσει τη διαταγή δέσμευσης αφού δοθεί η εγγύηση σύμφωνα με τις ανωτέρω απαιτήσεις.

Άρθρο 13

Ευθύνη του δανειστή

1. Ο δανειστής ευθύνεται για κάθε ζημία που προκαλείται στον οφειλέτη από τη διαταγή δέσμευσης λόγω υπαιτιότητας του δανειστή. Το βάρος αποδείξεως ανήκει στον οφειλέτη.

2. Στις κάτωθι περιπτώσεις τεκμαίρεται η υπαιτιότητα του δανειστή εκτός αν αυτός αποδείξει το αντίθετο:

α) εάν η διαταγή ανακληθεί διότι ο δανειστής δεν κίνησε διαδικασία επί της κυρίας υπόθεσης, εκτός εάν αυτή η παράλειψη οφειλόταν στην αποπληρωμή της απαίτησης εκ μέρους του οφειλέτη ή σε άλλης μορφής συμβιβασμό μεταξύ των διαδίκων·

β) εάν ο δανειστής δεν ζήτησε την αποδέσμευση των καθ' υπέρβαση δεσμευμένων ποσών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 27·

γ) εάν διαπιστωθεί εν συνεχεία ότι η έκδοση της διαταγής δεν ήταν σύννομη ή ήταν σύννομη μόνο κατά ένα χαμηλότερο ποσό και ότι η αναντιστοιχία οφείλεται σε παράλειψη εκ μέρους του δανειστή να τηρήσει τις υποχρεώσεις του εκ του άρθρου 16· ή

δ) εάν η διαταγή ανακληθεί ή παύσει η εκτέλεσή της επειδή ο δανειστής δεν συμμορφώθηκε με τις εκ του παρόντος κανονισμού υποχρεώσεις του όσον αφορά την επίδοση ή τη μετάφραση εγγράφων ή όσον αφορά τη θεραπεία της παράλειψης επίδοσης ή μετάφρασης κατά τον παρόντα κανονισμό.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να εισάγουν στο εθνικό τους δίκαιο άλλους λόγους ευθύνης ή κανόνες περί του βάρους αποδείξεως. Όλες οι άλλες πτυχές που συνδέονται με την ευθύνη του δανειστή έναντι του οφειλέτη και δεν εξετάζονται ρητά στην παράγραφο 1 ή 2, διέπονται από το εθνικό δίκαιο.

4. Εφαρμοστέο δίκαιο για την ευθύνη του δανειστή είναι το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Αν διατηρούνται λογαριασμοί σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, εφαρμοστέο επί της ευθύνης δανειστού δίκαιο είναι εκείνο του κράτους μέλους εκτέλεσης:

α) στο οποίο ο οφειλέτης έχει τη συνήθη διαμονή του κατά την έννοια του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), ή, ελλείψει αυτής:

β) το οποίο έχει τον στενότερο δεσμό με την υπόθεση.

5. Το παρόν άρθρο δεν εξετάζει το ζήτημα ενδεχόμενης ευθύνης του δανειστή έναντι της τράπεζας ή τυχόν τρίτων.

Άρθρο 14

Αίτημα για τη λήψη στοιχείων λογαριασμού

1. Αν ο δανειστής επέτυχε σε κράτος μέλος εκτελεστή δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο που αξιώνει από τον οφειλέτη να πληρώσει την απαίτηση του δανειστή και ο δανειστής έχει λόγους να πιστεύει ότι ο οφειλέτης τηρεί έναν ή περισσότερους λογαριασμούς σε τράπεζα συγκεκριμένου κράτους μέλους, αλλά δεν γνωρίζει ούτε την επωνυμία και/ή τη διεύθυνση της τράπεζας ούτε τον IBAN, τον BIC ή άλλον τραπεζικό αριθμό ο οποίος να επιτρέπει τον προσδιορισμό της τράπεζας, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση για διαταγή δέσμευσης να καλέσει την αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους εκτέλεσης να λάβει τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον προσδιορισμό της τράπεζας ή των τραπεζών και του λογαριασμού ή των λογαριασμών του οφειλέτη.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, ο δανειστής μπορεί να υποβάλει την αίτηση του εδαφίου αυτού όταν η απόφαση, ο δικαστικός συμβιβασμός ή το δημόσιο έγγραφο που διαθέτει δεν είναι ακόμη εκτελεστά και το προς δέσμευση ποσό είναι σημαντικό ενόψει των συναφών περιστάσεων και ο δανειστής έχει προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις ώστε να πεισθεί το δικαστήριο ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη για αυτά τα στοιχεία λογαριασμού επειδή, χωρίς αυτό το μέτρο, ενδέχεται να τεθεί σε κίνδυνο η μελλοντική εκτέλεση της απαίτησής του κατά του οφειλέτη και συνεπώς αυτό να οδηγήσει σε ουσιώδη επιδείνωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του δανειστή.

2. Ο δανειστής διατυπώνει το κατά την παράγραφο 1 αίτημά του στην αίτηση για τη διαταγή δέσμευσης. Ο δανειστής τεκμηριώνει τους λόγους για τους οποίους πιστεύει ότι ο οφειλέτης τηρεί έναν ή περισσότερους λογαριασμούς σε τράπεζα του συγκεκριμένου κράτους μέλους και παρέχει κάθε σχετική πληροφορία που διαθέτει όσον αφορά τον οφειλέτη και τον ή τους λογαριασμούς που πρόκειται να δεσμευθούν. Εάν το δικαστήριο στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση έκδοσης της διαταγής δέσμευσης εκτιμά ότι το αίτημα του δανειστή δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένο, το απορρίπτει.

3. Αν το δικαστήριο πεισθεί ότι το αίτημα του δανειστή είναι πλήρως τεκμηριωμένο και ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις και απαιτήσεις για έκδοση διαταγής δέσμευσης, εκτός από την απαίτηση παροχής στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) και αν, εφόσον συντρέχει περίπτωση, ο δανειστής έχει παράσχει εγγύηση κατά το άρθρο 12, το δικαστήριο διαβιβάζει το αίτημα για τη λήψη στοιχείων στην αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους εκτέλεσης κατά το άρθρο 29.

4. Για τη λήψη των πληροφοριών της παραγράφου 1, η αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους εκτέλεσης χρησιμοποιεί μία από τις διαθέσιμες στο εν λόγω κράτος μέλος μεθόδους κατά την παράγραφο 5.

5. Κάθε κράτος μέλος προβλέπει στο εθνικό του δίκαιο τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες μεθόδους για τη λήψη των στοιχείων της παραγράφου 1:

α) υποχρέωση όλων των τραπεζών της επικρατείας του να γνωστοποιούν, κατόπιν αιτήματος της αρχής πληροφόρησης, αν ο οφειλέτης τηρεί λογαριασμό σε αυτές:

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη II») (ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 40).

- β) πρόσβαση της αρχής πληροφόρησης στα σχετικά στοιχεία όταν τα εν λόγω στοιχεία φυλάσσονται από δημόσιες ή διοικητικές αρχές σε μητρώα ή αλλού·
- γ) τη δυνατότητα τα δικαστήριά του να υποχρεώνουν τον οφειλέτη να γνωστοποιεί σε ποια ή σε ποιες τράπεζες της επικρατείας του διατηρεί έναν ή περισσότερους λογαριασμούς εφόσον η υποχρέωση αυτή συνοδεύεται από διαταγή in personam του δικαστηρίου με την οποία του απαγορεύεται η ανάληψη ή η μεταφορά κεφαλαίων που διατηρεί στον ή στους λογαριασμούς του, μέχρι του δεσμευμένου με τη διαταγή δέσμευσης ποσού· ή
- δ) οποιαδήποτε άλλη μέθοδο που είναι αποδοτική και αποτελεσματική για τους σκοπούς της λήψεως των σχετικών στοιχείων, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι δυσανάλογα δαπανηρή ή χρονοβόρα.

Ασχέτως της μεθόδου ή των μεθόδων που προβλέπονται στο κράτος μέλος, απαιτείται ταχεία δράση όλων των αρχών που συμμετέχουν στη λήψη των στοιχείων.

6. Μόλις η αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους εκτέλεσης λάβει τα στοιχεία λογαριασμού, τα διαβιβάζει στο δικαστήριο που τα ζήτησε σύμφωνα με το άρθρο 29.

7. Εάν η αρχή πληροφόρησης αδυνατεί να λάβει τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 στοιχεία, ενημερώνει σχετικά το δικαστήριο που τα ζήτησε. Αν απορριφθεί στο σύνολό της η αίτηση για διαταγή δέσμευσης επειδή δεν είναι διαθέσιμα στοιχεία λογαριασμού, το δικαστήριο που ζήτησε τα στοιχεία αποδεσμεύει αμελλητί τυχόν εγγύηση που έχει παράσχει ο δανειστής κατά το άρθρο 12.

8. Όταν, κατά το παρόν άρθρο, η αρχή πληροφόρησης λαμβάνει στοιχεία από τράπεζα ή αποκτά πρόσβαση σε στοιχεία λογαριασμού που φυλάσσονται από δημόσιες ή διοικητικές αρχές σε μητρώα, η ειδοποίηση του οφειλέτη σχετικά με τη γνωστοποίηση των προσωπικών του δεδομένων αναστέλλεται για 30 ημέρες, ώστε να μην κινδυνεύσει να αναιρεθεί το αποτέλεσμα της διαταγής δέσμευσης λόγω πρόωρης ειδοποίησης.

Άρθρο 15

Τόκοι και έξοδα

1. Με αίτηση του δανειστή, η διαταγή δέσμευσης περιλαμβάνει τυχόν δεδουλευμένους τόκους κατά το εφαρμοστέο επί της απαίτησης δίκαιο έως την ημερομηνία έκδοσης της διαταγής, υπό τον όρο ότι η περιλήψη του ποσού ή του είδους των τόκων δεν αποτελεί παραβίαση υπεριοχουσών διατάξεων αναγκαστικού δικαίου του κράτους μέλους προέλευσης.

2. Όταν ο δανειστής έχει ήδη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, στη διαταγή δέσμευσης περιλαμβάνονται επίσης, κατ' αίτηση του δανειστή, τα έξοδα για την απόκτηση της ανωτέρω απόφασης, συμβιβασμού ή εγγράφου, στον βαθμό που έχει οριστεί ότι τα έξοδα αυτά βαρύνουν τον οφειλέτη.

Άρθρο 16

Παράλληλες αιτήσεις

1. Ο δανειστής δεν δύναται να υποβάλει ταυτόχρονα σε περισσότερα του ενός δικαστήρια αιτήσεις για διαταγή δέσμευσης κατά του αυτού οφειλέτη με σκοπό την εξασφάλιση της αυτής απαίτησης.

2. Στην αίτησή του για διαταγή δέσμευσης, ο δανειστής δηλώνει αν έχει υποβάλει αίτηση σε άλλο δικαστήριο ή αρχή για ισοδύναμη εθνική διαταγή κατά του αυτού οφειλέτη για την εξασφάλιση της αυτής απαίτησης, ή αν έχει ήδη επιτύχει την έκδοση τέτοιας διαταγής. Αναφέρει επίσης τυχόν αιτήσεις για την έκδοση τέτοιας διαταγής που απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες ή αβάσιμες.

3. Εάν ο δανειστής επιτύχει την έκδοση ισοδύναμης εθνικής διαταγής κατά του αυτού οφειλέτη για την εξασφάλιση της αυτής απαίτησης κατά τη διάρκεια διαδικασίας για την έκδοση διαταγής δέσμευσης, ενημερώνει αμελλητί το δικαστήριο για την έκδοση και την τυχόν επακόλουθη εκτέλεση της εθνικής αυτής διαταγής. Ενημερώνει επίσης το δικαστήριο σχετικά με τυχόν αιτήσεις για την έκδοση ισοδύναμης εθνικής διαταγής οι οποίες απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες ή αβάσιμες.

4. Εάν το δικαστήριο ενημερωθεί ότι ο δανειστής έχει ήδη επιτύχει την έκδοση ισοδύναμης εθνικής διαταγής, εξετάζει, εκτιμώντας όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, αν εξακολουθεί να ενδεικνύεται η έκδοση της διαταγής δέσμευσης, εν όλω ή εν μέρει.

Άρθρο 17

Απόφαση επί της αιτήσεως για τη διαταγή δέσμευσης

1. Το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται αιτήσεως για διαταγή δέσμευσης εξετάζει εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις και απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

2. Το δικαστήριο αποφασίζει αμελλητί επί της αιτήσεως και το αργότερο πριν από την εκπνοή των προθεσμιών του άρθρου 18.

3. Εάν ο δανειστής δεν υπέβαλε όλα τα στοιχεία που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 8, το δικαστήριο δύναται να παράσχει στον δανειστή τη δυνατότητα να συμπληρώσει ή να διορθώσει την αίτηση εντός χρονικής περιόδου που ορίζει το δικαστήριο, εκτός αν η αίτηση είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη. Εάν ο δανειστής δεν συμπληρώσει ή δεν διορθώσει την αίτηση εντός της ορισμένης χρονικής περιόδου, η αίτηση απορρίπτεται.

4. Η διαταγή δέσμευσης εκδίδεται για το ποσό που αποδεικνύεται κατά το άρθρο 9 και υπολογίζεται κατά το εφαρμοστέο επί της βασικής απαίτησης δικαίο και περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, τόκους και/ή έξοδα κατά το άρθρο 15.

Η διαταγή δεν εκδίδεται σε καμία περίπτωση για ποσό ανώτερο εκείνου που αναφέρει ο δανειστής στην αίτησή του.

5. Η επί της αιτήσεως απόφαση γνωστοποιείται στον δανειστή με τη διαδικασία που προβλέπει το δικαίο του κράτους μέλους προέλευσης για ισοδύναμες εθνικές διαταγές.

Άρθρο 18

Προθεσμίες για την απόφαση επί της αιτήσεως για διαταγή δέσμευσης

1. Όταν ο δανειστής δεν έχει ακόμη στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του εντός της δέκατης εργάσιμης ημέρας αφότου ο δανειστής κατέθεσε ή, κατά περίπτωση, συμπλήρωσε την αίτησή του.

2. Όταν ο δανειστής έχει στη διάθεσή του δικαστική απόφαση, δικαστικό συμβιβασμό ή δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του εντός της πέμπτης εργάσιμης ημέρας αφότου ο δανειστής κατέθεσε ή, κατά περίπτωση, συμπλήρωσε την αίτησή του.

3. Όταν το δικαστήριο κρίνει, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 2, ότι απαιτείται ακρόαση του δανειστή και, εάν συντρέχει περίπτωση, των μαρτύρων του, διεξάγει την ακρόαση αμελλητί και εκδίδει την απόφασή του εντός της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά τη διεξαγωγή της.

4. Στις περιπτώσεις του άρθρου 12, οι προθεσμίες των παραγράφων 1, 2 και 3 ισχύουν για την έκδοση απόφασης επί της υποχρέωσης του δανειστή να παράσχει εγγύηση. Το δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του επί της αίτησης για διαταγή δέσμευσης αμέσως μόλις ο δανειστής παράσχει την απαιτούμενη εγγύηση.

5. Στις περιπτώσεις του άρθρου 14, κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου, το δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του αμέσως μόλις λάβει τα στοιχεία του άρθρου 14 παράγραφος 6 ή 7, αρκεί μέχρι τότε ο δανειστής να έχει παράσχει όποια ασφάλεια απαιτείται.

Άρθρο 19

Μορφή και περιεχόμενο της διαταγής δέσμευσης

1. Η διαταγή δέσμευσης εκδίδεται μέσω του εντύπου που συντάσσεται με εκτελεστική πράξη εκδιδόμενη με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2 και φέρει σφραγίδα, υπογραφή και/ή άλλο στοιχείο αναγνώρισης του δικαστηρίου. Το έντυπο αποτελείται από δύο μέρη:

α) το μέρος Α, που περιέχει τα στοιχεία που προβλέπονται στην παράγραφο 2 και πρέπει να παρέχονται στην τράπεζα, τον δανειστή και τον οφειλέτη· και

β) το μέρος Β, που περιέχει τα στοιχεία που προβλέπονται στην παράγραφο 3 και πρέπει να παρέχονται στον δανειστή και το οφειλέτη επιπλέον των στοιχείων της παραγράφου 2.

2. Το μέρος Α περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την ονομασία και διεύθυνση του δικαστηρίου και τον αριθμό της υπόθεσης·

β) τα στοιχεία του δανειστή που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο β)·

γ) τα στοιχεία του οφειλέτη που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο γ)·

δ) την επωνυμία και διεύθυνση της τράπεζας την οποία αφορά η διαταγή·

ε) τον αριθμό του λογαριασμού ή των λογαριασμών που πρόκειται να δεσμευθούν, εάν ο δανειστής έχει αναφέρει τον αριθμό λογαριασμού του οφειλέτη στην αίτησή του· και, κατά περίπτωση, ένδειξη αν θα πρέπει να δεσμευθούν άλλοι λογαριασμοί του οφειλέτη στην ίδια τράπεζα·

στ) αν συντρέχει περίπτωση, επισήμανση ότι ο αριθμός του ή των λογαριασμών που πρέπει να δεσμευθούν αποκτήθηκαν με αίτηση του άρθρου 14 και ότι η τράπεζα πρέπει να ζητήσει αυτόν τον αριθμό ή αυτούς τους αριθμούς, αν είναι αναγκαίο βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, από την αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους εκτέλεσης·

ζ) το ποσό που δεσμεύεται με τη διαταγή·

η) εντολή προς την τράπεζα να εφαρμόσει τη διαταγή κατά το άρθρο 24·

θ) την ημερομηνία έκδοσης της διαταγής·

ι) αν ο δανειστής έχει αναφέρει συγκεκριμένο λογαριασμό στην αίτησή του κατά το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο ιδ), εξουσιοδότηση της τράπεζας κατά το άρθρο 24 παράγραφος 3 να αποδεσμεύσει και να μεταφέρει, εφόσον ζητηθεί από τον οφειλέτη και επιτρέπεται από το δικαίωμα του κράτους μέλους εκτέλεσης, καταθέσεις μέχρι του ποσού που ορίζεται στη διαταγή από τον δεσμευμένο λογαριασμό στον λογαριασμό που αναφέρει ο δανειστής στην αίτησή του·

ια) πληροφορίες σχετικά με το πού μπορεί να βρεθεί η ηλεκτρονική μορφή του εντύπου που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη δήλωση που προβλέπεται στο άρθρο 25.

3. Το μέρος Β περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) περιγραφή του αντικείμενου της υπόθεσης και το σκεπτικό του δικαστηρίου για την έκδοση της διαταγής·
 - β) το ποσό της εγγύησης που τυχόν παρέσχε ο δανειστής·
 - γ) εφόσον συντρέχει περίπτωση, την προθεσμία για την κίνηση διαδικασίας επί της κυρίας υπόθεσης και για την υποβολή των σχετικών αποδεικτικών εγγράφων στο δικαστήριο έκδοσης·
 - δ) εφόσον συντρέχει περίπτωση, επισημάνση των εγγράφων που πρέπει να μεταφραστούν κατά το άρθρο 49 παράγραφος 1 δεύτερη περίοδος·
 - ε) εφόσον συντρέχει περίπτωση, επισημάνση ότι ο δανειστής είναι υπεύθυνος για την κίνηση της διαδικασίας εκτέλεσης της διαταγής και συνεπώς, εφόσον συντρέχει περίπτωση, είναι υπεύθυνος για τη διαβίβασή της στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης κατά το άρθρο 23 παράγραφος 3 και για την κίνηση της διαδικασίας επίδοσης στον οφειλέτη κατά το άρθρο 28 παράγραφοι 2, 3 και 4· και
- στ) πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες προσφυγής του οφειλέτη.

4. Εάν η διαταγή δέσμευσης αφορά λογαριασμούς σε διάφορες τράπεζες, συμπληρώνεται χωριστό έντυπο (μέρος Α κατά την παράγραφο 2) για κάθε τράπεζα. Στην περίπτωση αυτή, το έντυπο που παρέχεται στον δανειστή και στον οφειλέτη (μέρη Α και Β σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 αντιστοίχως) περιέχει κατάλογο όλων των σχετικών τραπεζών.

Άρθρο 20

Διάρκεια της δέσμευσης

Τα ποσά που δεσμεύονται βάσει της διαταγής δέσμευσης παραμένουν δεσμευμένα όπως προβλέπεται στη διαταγή ή σε κάθε μεταγενέστερη μεταρρύθμιση ή περιορισμό της εν λόγω διαταγής κατά το κεφάλαιο 4:

- α) έως την ανάκληση της διαταγής·
- β) έως την ολοκλήρωση της εκτέλεσης της διαταγής· ή
- γ) έως την έναρξη της ισχύος μέτρου για την εκτέλεση δικαστικής απόφασης, δικαστικού συμβιβασμού ή δημοσίου εγγράφου την έκδοση ή σύναψη των οποίων έχει επιτύχει ο δανειστής όσον αφορά την απαίτηση την οποία αποσκοπεί να διασφαλίσει η διαταγή δέσμευσης, σε σχέση με τα ποσά που δεσμεύονται με τη διαταγή.

Άρθρο 21

Ένδικο μέσο κατά άρνησης έκδοσης της διαταγής δέσμευσης

1. Ο δανειστής έχει δικαίωμα να ασκήσει ένδικο μέσο κατά οιαδήποτε απόφασης του δικαστηρίου που απορρίπτει, εν όλω ή εν μέρει, την αίτησή του για διαταγή δέσμευσης.
2. Το ένδικο μέσο κατατίθεται εντός 30 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία γνωστοποιήθηκε στον δανειστή η απόφαση της παραγράφου 1. Κατατίθεται στο δικαστήριο το οποίο το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή κατά το άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο δ).
3. Όταν η αίτηση για διαταγή δέσμευσης έχει απορριφθεί εν όλω, το ένδικο μέσο εξετάζεται στο πλαίσιο διαδικασίας *ex parte* όπως προβλέπεται στο άρθρο 11.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ, ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο 22

Αναγνώριση και εκτελεστικότητα

Οι διαταγές δέσμευσης που εκδίδονται σε κράτος μέλος κατά τον παρόντα κανονισμό αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται άλλη ειδική διαδικασία και καθίστανται εκτελεστές στο άλλο κράτος μέλος χωρίς να χρειάζεται κήρυξη εκτελεστικότητας.

Άρθρο 23

Εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, η διαταγή δέσμευσης εκτελείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που ισχύουν για την εκτέλεση αντίστοιχων εθνικών διαταγών στο κράτος μέλος εκτέλεσης.
2. Όλες οι αρχές που συμμετέχουν στην εκτέλεση της διαταγής ενεργούν αμελλητί.
3. Όταν η διαταγή δέσμευσης έχει εκδοθεί σε κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους εκτέλεσης, το μέρος Α της διαταγής που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 και ένα μη συμπληρωμένο τυποποιημένο έντυπο της δήλωσης που προβλέπεται στο άρθρο 25 διαβιβάζονται για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης κατά το άρθρο 29.

Η διαβίβαση γίνεται από το δικαστήριο έκδοσης ή τον δανειστή αναλόγως του ποιος είναι υπεύθυνος κατά το δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής για την κίνηση της διαδικασίας εκτέλεσης.

4. Η διαταγή συνοδεύεται, αν είναι αναγκαίο, από μετάφραση ή μεταγραφή στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους εκτέλεσης ή, εάν αυτό το κράτος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου εκτέλεσης της διαταγής. Αυτή η μετάφραση ή μεταγραφή παρέχεται από το δικαστήριο έκδοσης στην ενδεδειγμένη γλωσσική έκδοχή του τυποποιημένου εντύπου που προβλέπεται στο άρθρο 19.
5. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της διαταγής κατά το εθνικό της δίκαιο.
6. Όταν η διαταγή δέσμευσης αφορά περισσότερες από μία τράπεζες στο ίδιο ή σε διαφορετικά κράτη μέλη εκτέλεσης, διαβιβάζεται στην αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους εκτέλεσης χωριστό έντυπο για κάθε τράπεζα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 4.

Άρθρο 24

Εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

1. Η τράπεζα στην οποία απευθύνεται η διαταγή δέσμευσης την εκτελεί αμελλητί αφού την παραλάβει ή, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, αφού παραλάβει αντίστοιχη εντολή εκτέλεσης της διαταγής.
2. Για να εκτελέσει τη διαταγή δέσμευσης, η τράπεζα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 31 δεσμεύει το οριζόμενο στη διαταγή ποσό είτε:
 - α) μεριμνώντας να μην υπάρξει μεταφορά ή ανάληψη του εν λόγω ποσού από τον ή τους λογαριασμούς που αναφέρονται στη διαταγή ή ταυτοποιούνται κατά την παράγραφο 4· ή
 - β) εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, μεταφέροντας το εν λόγω ποσό σε ειδικό λογαριασμό που τηρείται για σκοπούς δέσμευσης.

Το τελικό δεσμευμένο ποσό μπορεί να αποτελεί αντικείμενο δικαστικού συμβιβασμού ο οποίος να εκκρεμεί ήδη τη στιγμή που η διαταγή ή αντίστοιχη εντολή παραλαμβάνεται από την Τράπεζα. Ωστόσο, αυτός ο εκκρεμής διακανονισμός μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον αν συναφθεί προτού η τράπεζα εκδώσει τη δήλωση του άρθρου 25 σύμφωνα με τις προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 25 παράγραφος 1.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 στοιχείο α), η τράπεζα εξουσιοδοτείται, εφόσον ζητηθεί από τον οφειλέτη, να αποδεσμεύσει δεσμευμένα ποσά και να τα μεταφέρει στον αναφερόμενο στη διαταγή λογαριασμό του δανειστή για την ικανοποίηση της απαίτησής του, εφόσον συντρέχουν οι εξής όροι:

α) η εν λόγω εξουσιοδότηση της τράπεζας προβλέπεται ρητά στη διαταγή σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 στοιχείο ι)·

β) το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης επιτρέπει παρόμοια αποδέσμευση και μεταφορά· και

γ) δεν υπάρχουν παράλληλες διαταγές σχετικά με τον συγκεκριμένο λογαριασμό.

4. Όταν η διαταγή δέσμευσης δεν προσδιορίζει τον αριθμό τού ή των τραπεζικών λογαριασμών του οφειλέτη, αλλά παρέχει μόνο το ονοματεπώνυμο και άλλα στοιχεία του οφειλέτη, η τράπεζα ή άλλος αρμόδιος για την εκτέλεση της διαταγής φορέας ταυτοποιεί τον ή τους λογαριασμούς που τηρεί ο οφειλέτης στην αναφερόμενη στη διαταγή τράπεζα βάσει των παρεχόμενων πληροφοριών.

Αν, βάσει των πληροφοριών που παρέχονται στη διαταγή, η τράπεζα ή μια άλλη οντότητα αδυνατεί να ταυτοποιήσει με βεβαιότητα λογαριασμό του οφειλέτη, η τράπεζα:

α) όταν κατά το άρθρο 19 παράγραφος 2 στοιχείο στ) αναφέρεται στη διαταγή ότι ο αριθμός ή οι αριθμοί λογαριασμού που πρέπει να δεσμευθούν αποκτήθηκαν με αίτημα του άρθρου 14, αποκτά τον εν λόγω αριθμό ή τους εν λόγω αριθμούς από την αρχή πληροφόρησης του κράτους μέλους εκτέλεσης· και

β) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις δεν εκτελεί τη διαταγή.

5. Τα ποσά που φυλάσσονται στον ή στους λογαριασμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) και υπερβαίνουν το ποσό που αναφέρει η διαταγή δέσμευσης δεν θίγονται από την εκτέλεση της διαταγής.

6. Όταν, κατά τον χρόνο εκτέλεσης της διαταγής δέσμευσης, τα ποσά που τηρούνται στον ή στους λογαριασμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) δεν επαρκούν για τη δέσμευση ολόκληρου του ποσού που αναφέρει η διαταγή, η διαταγή εκτελείται μόνο για το ποσό που είναι διαθέσιμο στον ή στους λογαριασμούς.

7. Όταν η διαταγή δέσμευσης καλύπτει περισσότερους λογαριασμούς του οφειλέτη στην ίδια τράπεζα και οι εν λόγω λογαριασμοί περιέχουν ποσά που υπερβαίνουν το οριζόμενο σε αυτήν ποσό, η διαταγή εκτελείται κατά την ακόλουθη σειρά προτεραιότητας:

α) λογαριασμοί ταμιευτηρίου μόνο στο όνομα του οφειλέτη·

β) τρεχούμενοι λογαριασμοί μόνο στο όνομα του οφειλέτη·

γ) κοινί λογαριασμοί ταμιευτηρίου, με την επιφύλαξη του άρθρου 30·

δ) κοινί τρεχούμενοι λογαριασμοί, με την επιφύλαξη του άρθρου 30.

8. Εάν το νόμισμα των ποσών που φυλάσσονται στον ή στους λογαριασμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) δεν είναι το ίδιο με το νόμισμα στο οποίο εκδόθηκε η διαταγή δέσμευσης, η τράπεζα μετατρέπει το ποσό που ορίζεται στη διαταγή στο νόμισμα των ποσών σύμφωνα με τη συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή τη συναλλαγματική ισοτιμία της κεντρικής τράπεζας του κράτους μέλους εκτέλεσης για την πώληση του εν λόγω νομίσματος κατά την ημέρα και τη στιγμή εκτέλεσης της διαταγής και δεσμεύει το αντίστοιχο ποσό στο νόμισμα των ποσών.

Άρθρο 25

Δήλωση σχετικά με τη δέσμευση των ποσών

1. Εντός τριών εργάσιμων ημερών μετά την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης, η τράπεζα ή άλλος αρμόδιος για την εκτέλεση της διαταγής φορέας στο κράτος μέλος εκτέλεσης εκδίδει δήλωση, χρησιμοποιώντας το σχετικό έντυπο δήλωσης το οποίο έχει καταρτισθεί με εκτελεστική πράξη εκδοθείσα σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 2, στην οποία αναφέρει αν και σε ποια έκταση δεσμεύθηκαν τα ποσά του ή των λογαριασμών του οφειλέτη και, αν ναι, την ημερομηνία εκτέλεσης της διαταγής. Αν κατ' εξαίρεση η τράπεζα ή άλλος φορέας αδυνατεί να εκδώσει τη δήλωση εντός τριών εργάσιμων ημερών, την εκδίδει το συντομότερο δυνατόν, όχι όμως αργότερα από το τέλος της όγδοης εργάσιμης ημέρας που ακολουθεί την εκτέλεση της διαταγής.

Η δήλωση διαβιβάζεται αμελλητί σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3.

2. Όταν η διαταγή έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης, η τράπεζα ή άλλος αρμόδιος για την εκτέλεση της διαταγής φορέας διαβιβάζει τη δήλωση στο δικαστήριο έκδοσης κατά το άρθρο 29 και με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής ή με ισοδύναμα ηλεκτρονικά μέσα στον δανειστή.

3. Όταν η διαταγή έχει εκδοθεί σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος εκτέλεσης, η δήλωση διαβιβάζεται κατά το άρθρο 29 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης, εκτός αν εκδόθηκε από την ίδια αρχή.

Εντός της πρώτης εργάσιμης ημέρας από την παραλαβή ή την έκδοση της δήλωσης της τράπεζας, η αρχή αυτή διαβιβάζει τη δήλωση στο δικαστήριο έκδοσης κατά το άρθρο 29 και με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής ή με ισοδύναμα ηλεκτρονικά μέσα στον δανειστή.

4. Η τράπεζα ή άλλος φορέας αρμόδιος για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης, κατόπιν αιτήσεως του οφειλέτη, του γνωστοποιεί τα λεπτομερή στοιχεία της διαταγής. Η τράπεζα ή ο φορέας μπορεί επίσης να τα γνωστοποιήσει ακόμα και αν δεν έχει ζητηθεί.

Άρθρο 26

Ευθύνη της τράπεζας

Τυχόν ευθύνη της τράπεζας για μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις της εκ του παρόντος κανονισμού διέπεται από το δικαίωμα του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 27

Καθήκον του δανειστή να ζητήσει την αποδέσμευση ποσών δεσμευμένων καθ' υπέρβαση

1. Ο δανειστής υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την αποδέσμευση ποσών τα οποία, μετά την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης, υπερβαίνουν το ποσό που ορίζεται σε αυτήν:

α) όταν η διαταγή καλύπτει διάφορους λογαριασμούς στο αυτό κράτος μέλος ή σε διαφορετικά κράτη μέλη· ή

β) όταν η διαταγή εκδόθηκε μετά την εκτέλεση μιας ή περισσότερων ισοδύναμων εθνικών διαταγών κατά του αυτού οφειλέτη για την εξασφάλιση της αυτής απαίτησης.

2. Εντός τριών εργάσιμων ημερών από την παραλαβή δήλωσης κατά το άρθρο 25 από την οποία προκύπτει δέσμευση ποσών καθ' υπέρβαση, ο δανειστής, με το ταχύτερο δυνατό μέσο και χρησιμοποιώντας το έντυπο της αίτησης αποδέσμευσης ποσών δεσμευμένων καθ' υπέρβαση, που έχει καταρτισθεί με εκτελεστική πράξη εκδιδόμενη σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2, υποβάλλει αίτηση αποδέσμευσης στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης στο οποίο έγινε η καθ' υπέρβαση δέσμευση ποσών.

Η αρχή αυτή, μόλις λάβει την αίτηση, δίνει ταχέως εντολή στην οικεία τράπεζα να προβεί στην αποδέσμευση των καθ' υπέρβαση δεσμευμένων ποσών. Εφαρμόζεται ενδεχομένως το άρθρο 24 παράγραφος 7 με αντίστροφη σειρά προτεραιότητας.

3. Το παρόν άρθρο δεν αφαιρεί από τα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προβλέπουν στο εθνικό τους δίκαιο ότι η αποδέσμευση ποσών δεσμευμένων καθ' υπέρβαση από λογαριασμό που τηρείται στο έδαφός τους γίνεται αυτεπαγγέλτως, με πρωτοβουλία της αρμόδιας αρχής εκτέλεσης του οικείου κράτους μέλους.

Άρθρο 28

Επίδοση στον οφειλέτη

1. Η διαταγή δέσμευσης, τα λοιπά έγγραφα που προβλέπονται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου και η δήλωση του άρθρου 25 επιδίδονται στον οφειλέτη κατά το παρόν άρθρο.

2. Αν ο οφειλέτης κατοικεί στο κράτος μέλος προέλευσης, η επίδοση πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανόνες της εθνικής νομοθεσίας αυτού του κράτους μέλους. Τη διαδικασία επίδοσης κινεί το δικαστήριο έκδοσης ή ο δανειστής, αναλόγως του ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση στο κράτος μέλος προέλευσης, εντός της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά την ημέρα παραλαβής της δήλωσης του άρθρου 25 από την οποία προκύπτει δέσμευση ποσών.

3. Αν ο οφειλέτης έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους μέλους προέλευσης, το δικαστήριο έκδοσης ή ο δανειστής, αναλόγως του ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση στο κράτος μέλος προέλευσης, διαβιβάζει εντός της τρίτης εργάσιμης ημέρας από την παραλαβή της δήλωσης του άρθρου 25 από την οποία προκύπτει δέσμευση ποσών, τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έγγραφα κατά το άρθρο 29 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της κατοικίας του οφειλέτη. Αυτή η αρχή λαμβάνει αμελλητί τα αναγκαία μέτρα για την επίδοση των εγγράφων στον οφειλέτη κατά το δίκαιο του κράτους στο οποίο έχει την κατοικία του ο οφειλέτης.

Αν το κράτος μέλος στο οποίο ο οφειλέτης έχει την κατοικία του είναι το μόνο κράτος μέλος εκτέλεσης, τα έγγραφα της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου διαβιβάζονται στην αρμόδια αρχή αυτού του κράτους μέλους τη στιγμή της μεταβίβασης της διαταγής κατά το άρθρο 23 παράγραφος 3. Σε αυτή την περίπτωση, η αρμόδια αρχή κινεί τη διαδικασία επίδοσης όλων των εγγράφων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εντός της τρίτης εργάσιμης ημέρας από την ημερομηνία παραλαβής ή έκδοσης της δήλωσης του άρθρου 25 από την οποία προκύπτει η δέσμευση ποσών.

Η αρμόδια αρχή ενημερώνει το δικαστήριο έκδοσης ή τον δανειστή, αναλόγως του ποιος διαβίβασε τα προς επίδοση έγγραφα, για το αποτέλεσμα της επίδοσης στον οφειλέτη.

4. Αν ο οφειλέτης έχει την κατοικία του σε τρίτο κράτος, η επίδοση πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανόνες διεθνούς επίδοσης που ισχύουν στο κράτος μέλος προέλευσης.

5. Τα ακόλουθα έγγραφα επιδίδονται στον οφειλέτη και συνοδεύονται, εφόσον απαιτείται, από σχετική μετάφραση ή μεταγραφή όπως προβλέπεται στο άρθρο 49 παράγραφος 1:

α) η διαταγή δέσμευσης με χρησιμοποίηση του μέρους Α και του μέρους Β του εντύπου που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφοι 2 και 3·

β) η αίτηση για τη διαταγή δέσμευσης που υπέβαλε ο δανειστής στο δικαστήριο·

γ) αντίγραφα όλων των εγγράφων που υπέβαλε ο δανειστής στο δικαστήριο για την έκδοση της διαταγής.

6. Αν η διαταγή δέσμευσης αφορά περισσότερες τράπεζες, στον οφειλέτη επιδίδεται ή κοινοποιείται κατά το παρόν άρθρο μόνο η πρώτη δήλωση του άρθρου 25 από την οποία προκύπτει η δέσμευση ποσών. Ο οφειλέτης ενημερώνεται αμελλητί για τη μεταγενέστερη υποβολή τυχόν άλλων δηλώσεων του άρθρου 25.

Άρθρο 29

Διαβίβαση εγγράφων

1. Όπου ο παρών κανονισμός προβλέπει τη διαβίβαση εγγράφων κατά το παρόν άρθρο, τα έγγραφα μπορούν να διαβιβάζονται με κάθε πρόσφορο μέσο, υπό την προϋπόθεση ότι το περιεχόμενο του εγγράφου που παραλαμβάνεται αντιστοιχεί ακριβώς προς εκείνο που διαβιβάστηκε και ότι όλες οι πληροφορίες που περιέχει είναι ευανάγνωστες.

2. Το δικαστήριο ή η αρχή που παραλαμβάνει έγγραφα κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αποστέλλει, εντός της επόμενης εργάσιμης ημέρας από την ημέρα παραλαβής, βεβαίωση παραλαβής στην αρχή, τον δανειστή ή την τράπεζα που διαβίβασε τα έγγραφα με το ταχύτερο δυνατό μέσο διαβίβασης και χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο που έχει καταρτισθεί με εκτελεστική πράξη εκδιδόμενη σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 30

Δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου

Ποσά που διατίθενται σε λογαριασμούς οι οποίοι, σύμφωνα με τα αρχεία της τράπεζας, δεν τηρούνται αποκλειστικά από τον οφειλέτη ή τηρούνται από τρίτο για λογαριασμό του οφειλέτη, ή από τον οφειλέτη για λογαριασμό τρίτου, μπορούν να δεσμευθούν δυνάμει του παρόντος κανονισμού μόνο στον βαθμό που υπόκεινται σε δέσμευση δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 31

Ποσά που εξαιρούνται από τη δέσμευση

1. Τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση κατά το δικαίο του κράτους μέλους εκτέλεσης, απαλλάσσονται από τη δέσμευση δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

2. Όταν, δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης, τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 ποσά εξαιρούνται της κατασχέσεως χωρίς σχετικό αίτημα του οφειλέτη, ο φορέας που είναι αρμόδιος για την εξαίρεση των ποσών αυτών σε αυτό το κράτος μέλος εξαιρεί, αυτεπάγγελτα, τα σχετικά ποσά από τη δέσμευση.

3. Όταν, δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης, τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ποσά εξαιρούνται της κατασχέσεως ύστερα από αίτημα του οφειλέτη, τα εν λόγω ποσά εξαιρούνται από τη δέσμευση κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη κατά το άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 32

Κατάταξη της διαταγής δέσμευσης

Η διαταγή δέσμευσης έχει την ίδια κατάταξη, εφόσον προβλέπεται, με ισοδύναμη εθνική διαταγή στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΕΝΔΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Άρθρο 33

Ένδικα βοηθήματα του οφειλέτη κατά της διαταγής δέσμευσης

1. Κατόπιν αίτησης του οφειλέτη στο αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης, η διαταγή δέσμευσης ανακαλείται ή ενδεχομένως μεταρρυθμίζεται για τους ακόλουθους λόγους:

- α) δεν πληρούνται οι όροι ή απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού·
- β) η διαταγή, η δήλωση κατά το άρθρο 25 και/ή τα λοιπά έγγραφα που προβλέπονται στο άρθρο 28 παράγραφος 5 δεν επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν στον οφειλέτη εντός 14 ημερών από τη δέσμευση του ή των λογαριασμών του·
- γ) τα έγγραφα που επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν στον οφειλέτη κατά το άρθρο 28 δεν πληρούσαν τις γλωσσικές απαιτήσεις του άρθρου 49 παράγραφος 1·
- δ) τα δεσμευμένα ποσά που υπερβαίνουν το ποσό της διαταγής δεν αποδεσμεύτηκαν κατά το άρθρο 27·
- ε) το ποσό της απαίτησης, την ικανοποίηση της οποίας επεδίωκε να εξασφαλίσει ο δανειστής με τη διαταγή, έχει καταβληθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει·
- στ) έκδοση δικαστικής απόφασης επί της κυρίας υποθέσεως με την οποία απορρίφθηκε η απαίτηση την ικανοποίηση της οποίας επεδίωκε να εξασφαλίσει ο δανειστής με τη διαταγή· ή
- ζ) αναίρεση της απόφασης επί της κυρίας υποθέσεως, ή ενδεχομένως ακύρωση του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημοσίου εγγράφου την εκτέλεση των οποίων επεδίωκε να εξασφαλίσει ο δανειστής με τη διαταγή.

2. Κατόπιν αίτησης του οφειλέτη προς το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης, η απόφαση περί εγγυοδοσίας βάσει του άρθρου 12 αναθεωρείται λόγω μη ικανοποίησης των όρων ή απαιτήσεων του εν λόγω άρθρου.

Αν, βάσει αυτού του ενδίκου βοηθήματος, το δικαστήριο καλέσει τον δανειστή να παράσχει εγγύηση ή πρόσθετη εγγύηση, ισχύει κατά περίπτωση το άρθρο 12 παράγραφος 3 πρώτη πρόταση και το δικαστήριο ορίζει ότι η διαταγή δέσμευσης θα ανακληθεί ή θα μεταρρυθμιστεί αν η απαιτούμενη (πρόσθετη) εγγύηση δεν καταβληθεί εντός της προθεσμίας που τάσσεται από το δικαστήριο.

3. Το ένδικο βοήθημα δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο β) γίνεται δεκτό, εκτός αν η έλλειψη επίδοσης θεραπευτεί εντός 14 ημερών από την ενημέρωση του δανειστή σχετικά με την αίτηση του οφειλέτη για ένδικο βοήθημα κατά το στοιχείο β) της παραγράφου 1.

Η έλλειψη επίδοσης λογίζεται θεραπευθείσα για τον σκοπό της εκτίμησης του αν θα τεθεί στη διάθεση του οφειλέτη το ένδικο βοήθημα του στοιχείου β) ή όχι, εκτός αν έχει ήδη θεραπευθεί με άλλα μέσα:

- α) εφόσον ο δανειστής ζητήσει από τον αρμόδιο για την επίδοση φορέα στο κράτος μέλος προέλευσης να επιδώσει ή να κοινοποιήσει τα έγγραφα στον οφειλέτη· ή
- β) σε περίπτωση που ο οφειλέτης επεσήμανε στο δικόγραφο του ενδίκου βοηθήματός του ότι συμφωνεί να παραλάβει τα έγγραφα στο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης και σε περίπτωση που ο δανειστής ήταν υπεύθυνος να προσκομίσει τις μεταφράσεις, εφόσον ο δανειστής διαβιβάσει σε αυτό το δικαστήριο τυχόν μεταφράσεις που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 1.

Ο αρμόδιος για την επίδοση φορέας βάσει του δικαίου του κράτους μέλους προέλευσης επιδίδει κατόπιν αιτήσεως του δανειστή κατά το στοιχείο α) του δευτέρου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, αμελλητί, τα έγγραφα στον οφειλέτη με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής στη διεύθυνση που δήλωσε ο οφειλέτης κατά την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

Εάν ο δανειστής ήταν υπεύθυνος για την κίνηση της διαδικασίας επίδοσης των εγγράφων που προβλέπονται στο άρθρο 28, η έλλειψη επίδοσης θεραπεύεται μόνο εφόσον ο δανειστής αποδείξει ότι είχε προβεί καταρχάς σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για την αρχική επίδοση των εγγράφων.

4. Το ένδικο βοήθημα δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) γίνεται δεκτό, εκτός αν ο δανειστής παράσχει στον οφειλέτη τις μεταφράσεις που απαιτούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού εντός 14 εργάσιμων ημερών από την ενημέρωση του δανειστή σχετικά με την άσκηση ενδίκου βοηθήματος από τον οφειλέτη κατά το στοιχείο γ) της παραγράφου 1.

Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 εφαρμόζονται προσηκόντως.

5. Στην αίτηση που υποβάλλει δυνάμει των στοιχείων β) και γ) της παραγράφου 1, ο οφειλέτης αναφέρει τη διεύθυνση στην οποία μπορούν να αποστέλλονται τα έγγραφα και οι μεταφράσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 κατά τις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου ή, εναλλακτικά, δηλώνει ότι συμφωνεί να παραλάβει αυτά τα έγγραφα στο δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης.

Άρθρο 34

Ένδικα βοηθήματα του οφειλέτη κατά της εκτέλεσης της διαταγής δέσμευσης

1. Παρά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 33 και 35, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη στο αρμόδιο δικαστήριο ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους εκτέλεσης, η εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης στο εν λόγω κράτος μέλος:

α) περιορίζεται εφόσον ορισμένα ποσά που διατίθενται στον λογαριασμό θα πρέπει να εξαιρεθούν από κατάσχεση κατά το άρθρο 31 παράγραφος 3, ή τα ποσά που εξαιρούνται από κατάσχεση δεν έχουν ληφθεί υπόψη ή δεν έχουν ληφθεί ορθώς υπόψη κατά την εκτέλεση της διαταγής κατά το άρθρο 31 παράγραφος 2· ή

β) παύει διότι:

i) ο υπό δέσμευση τραπεζικός λογαριασμός εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού κατά το άρθρο 2 παράγραφοι 3 και 4,

ii) η εκτέλεση της απόφασης, του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημοσίου εγγράφου, την οποία επεδίωκε να εξασφαλίσει ο δανειστής με την έκδοση της διαταγής, δεν έγινε δεκτή στο κράτος μέλος εκτέλεσης,

iii) η εκτελεσιότητα της απόφασης, την εκτέλεση της οποίας επεδίωκε να εξασφαλίσει ο δανειστής με την έκδοση της διαταγής, έχει ανασταλεί στο κράτος μέλος προέλευσης, ή

iv) εφαρμόζεται οποιοδήποτε από τα στοιχεία β), γ), δ), ε), στ) ή ζ) του άρθρου 33 παράγραφος 1. Το άρθρο 33 παράγραφοι 3, 4 και 5 εφαρμόζονται κατά περίπτωση.

2. Κατόπιν αίτησης του οφειλέτη προς το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης, η εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης στο εν λόγω κράτος μέλος παύει εφόσον αντιβαίνει προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 35

Άλλες δυνατότητες ενδίκων βοηθημάτων του οφειλέτη και του δανειστή

1. Ο οφειλέτης ή ο δανειστής δύναται ανά πάσα στιγμή να ζητήσει από το δικαστήριο που εξέδωσε τη διαταγή δέσμευσης να τη μεταρρυθμίσει ή να την ανακαλέσει λόγω μεταβολής των περιστάσεων βάσει των οποίων εκδόθηκε.
2. Το δικαστήριο που εξέδωσε τη διαταγή δέσμευσης μπορεί επίσης, εφόσον επιτρέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης, να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει αυτεπαγγέλτως τη διαταγή λόγω μεταβολής των περιστάσεων.
3. Ο οφειλέτης και ο δανειστής δύνανται να ζητήσουν από κοινού την ανάκληση ή μεταρρύθμιση της διαταγής δέσμευσης από το δικαστήριο που την εξέδωσε ή την παύση ή τον περιορισμό της εκτέλεσής της από το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης ή, εφόσον επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο, από την αρμόδια αρχή εκτέλεσης του εν λόγω κράτους μέλους, διότι συμφώνησαν να ρυθμιστεί η απαίτηση με διακανονισμό.
4. Ο δανειστής δύναται να ζητήσει από το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης ή, εφόσον επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο, από την αρμόδια αρχή εκτέλεσης του εν λόγω κράτους μέλους, μεταρρύθμιση της εκτέλεσης της διαταγής δέσμευσης η οποία θα συνίσταται σε προσαρμογή της εξαιρέσης που εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 31, για το λόγο ότι έχουν ήδη εφαρμοστεί άλλες εξαιρέσεις για ποσό επαρκώς υψηλό σε σχέση με έναν ή περισσότερους λογαριασμούς που τηρούνται σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη και ότι κατά συνέπεια θα ήταν σκόπιμη μια προσαρμογή.

Άρθρο 36

Διαδικασία για την άσκηση ενδίκου βοηθήματος δυνάμει των άρθρων 33, 34 και 35

1. Το ένδικο βοήθημα των άρθρων 33, 34 ή 35 υποβάλλεται μέσω του σχετικού εντύπου που έχει καταρτισθεί με εκτελεστική πράξη εκδιδόμενη σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2. Η υποβολή της αίτησης μπορεί να γίνει ανά πάσα στιγμή και με κάθε μέσο επικοινωνίας, περιλαμβανομένων των ηλεκτρονικών μέσων, το οποίο είναι αποδεκτό κατά τους δικονομικούς κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο κατατίθεται η αίτηση.
2. Η αίτηση κοινοποιείται στο έτερο διάδικο μέρος.
3. Εκτός αν η αίτηση υποβλήθηκε από τον οφειλέτη δυνάμει του άρθρου 34 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή δυνάμει του άρθρου 35 παράγραφος 3, η απόφαση επί της αίτησης εκδίδεται αφού δοθεί και στα δύο μέρη η ευκαιρία να προβάλουν τους ισχυρισμούς τους, μεταξύ άλλων με τα κατάλληλα μέσα τεχνολογιών επικοινωνίας τα οποία προβλέπει και αποδέχεται το εθνικό δίκαιο των σχετικών κρατών μελών.
4. Η απόφαση εκδίδεται χωρίς καθυστέρηση, το αργότερο 21 ημέρες μετά την παραλαβή από το δικαστήριο ή, όπου προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, από την αρμόδια αρχή εκτέλεσης όλων των αναγκαίων πληροφοριών για τη λήψη της απόφασης. Η απόφαση κοινοποιείται στους διαδίκους.
5. Η απόφαση ανάκλησης ή μεταρρύθμισης της διαταγής δέσμευσης και η απόφαση περιορισμού ή παύσης της εκτέλεσής της είναι αμέσως εκτελεστές.

Αν η προσφυγή ασκήθηκε στο κράτος μέλος προέλευσης, το δικαστήριο διαβιβάζει, κατά το άρθρο 29, την απόφαση επί της προσφυγής χωρίς καθυστέρηση στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης χρησιμοποιώντας το έντυπο που έχει καταρτισθεί με εκτελεστική πράξη εκδιδόμενη σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το 52 παράγραφος 2. Η αρχή αυτή μόλις παραλάβει την απόφαση επί της προσφυγής μεριμνά για την εφαρμογή της.

Αν η απόφαση επί της προσφυγής αφορά τραπεζικό λογαριασμό που τηρείται στο κράτος μέλος προέλευσης, εφαρμόζεται, σε σχέση με αυτόν τον τραπεζικό λογαριασμό, κατά το δικαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

Αν η προσφυγή ασκήθηκε στο κράτος μέλος εκτέλεσης, η απόφαση επί της προσφυγής εφαρμόζεται κατά το δικαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 37

Δικαίωμα άσκησης έφεσης

Κάθε διάδικος έχει δικαίωμα άσκησης έφεσης κατά απόφασης που εκδόθηκε δυνάμει των άρθρων 33, 34 ή 35. Αυτή η έφεση ασκείται μέσω του σχετικού εντύπου που έχει καταρτιστεί με εκτελεστική πράξη εκδομένη σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 38

Δικαίωμα παροχής εγγύησης αντί για δέσμευση

1. Κατόπιν αίτησης του οφειλέτη:

α) το δικαστήριο που εξέδωσε τη διαταγή δέσμευσης μπορεί να διατάξει την αποδέσμευση των δεσμευμένων ποσών εάν ο οφειλέτης παράσχει στο δικαστήριο αυτό εγγύηση ίση με το ποσό της διαταγής, ή εναλλακτική εξασφάλιση υπό μορφή αποδεκτή κατά το δικαιο του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το δικαστήριο και αξίας τουλάχιστον ίσης με το ποσό αυτό·

β) το αρμόδιο δικαστήριο ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δικαιο, η αρμόδια αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους εκτέλεσης μπορεί να παύσει την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης εάν ο οφειλέτης παράσχει στο δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή εγγύηση για το δεσμευμένο στο κράτος αυτό ποσό ή εναλλακτική εξασφάλιση υπό μορφή αποδεκτή κατά το δικαιο του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το δικαστήριο και αξίας τουλάχιστον ίσης με το ποσό αυτό.

2. Εφαρμόζονται κατά περίπτωση τα άρθρα 23 και 24 για την αποδέσμευση των δεσμευμένων ποσών. Η παροχή της εγγύησης αντί της δέσμευσης κοινοποιείται στον δανειστή κατά το εθνικό δικαιο.

Άρθρο 39

Δικαίωμα τρίτων

1. Το δικαίωμα τρίτου να προσβάλει διαταγή δέσμευσης διέπεται από το δικαιο του κράτους μέλους προέλευσης.

2. Το δικαίωμα τρίτου να προσβάλει την εκτέλεση διαταγής δέσμευσης διέπεται από το δικαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

3. Με την επιφύλαξη τυχόν άλλων κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας του ενωσιακού ή εθνικού δικαίου, η διεθνής δικαιοδοσία για την εκδίκαση οιασδήποτε αγωγής ασκείται από τρίτο:

α) για να προσβάλει μια διαταγή δέσμευσης, ανήκει στα δικαστήρια του κράτους μέλους προέλευσης, και

β) για να προσβάλει την εκτέλεση διαταγής δέσμευσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης, ανήκει στα δικαστήρια του κράτους μέλους προέλευσης, ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δικαιο αυτού του κράτους μέλους, στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 40

Επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 41

Νομική εκπροσώπηση

Η εκπροσώπηση από δικηγόρο ή άλλον επαγγελματία του κλάδου δεν είναι υποχρεωτική στη διαδικασία για την έκδοση διαταγής δέσμευσης. Στις διαδικασίες του κεφαλαίου 4, η εκπροσώπηση από δικηγόρο ή άλλον επαγγελματία του κλάδου δεν είναι υποχρεωτική, εκτός αν, κατά το δίκαιο του κράτους μέλους της έδρας του δικαστηρίου ή της αρχής που έχει επιληφθεί του ενδίκου βοηθήματος, η εκπροσώπηση είναι υποχρεωτική ανεξάρτητα από την ιθαγένεια ή την κατοικία των διαδίκων.

Άρθρο 42

Δικαστικά έξοδα

Τα δικαστικά έξοδα σε διαδικασίες για την έκδοση διαταγής δέσμευσης ή για την άσκηση προσφυγής κατά διαταγής δεν υπερβαίνουν τα έξοδα για την έκδοση ισοδύναμης εθνικής διαταγής ή την άσκηση προσφυγής κατ' αυτής.

Άρθρο 43

Έξοδα των τραπεζών

1. Μία τράπεζα δικαιούται να ζητήσει την καταβολή ή επιστροφή, από τον δανειστή ή τον οφειλέτη, των εξόδων στα οποία υπεβλήθη για την εκτέλεση διαταγής δέσμευσης μόνον αν, κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, η τράπεζα δικαιούται την καταβολή ή επιστροφή των εξόδων έκδοσης ισοδύναμων εθνικών διαταγών.

2. Τα τέλη που χρεώνει η τράπεζα για την κάλυψη των προβλεπόμενων στην παράγραφο 1 εξόδων καθορίζονται με τη συνεκτίμηση των δυσκολιών εκτέλεσης της διαταγής δέσμευσης και δεν υπερβαίνουν τα τέλη που χρεώνονται για την έκδοση ισοδύναμων εθνικών διαταγών.

3. Τα τέλη που χρεώνει η τράπεζα για την κάλυψη των εξόδων παροχής στοιχείων λογαριασμού κατά το άρθρο 14 δεν υπερβαίνουν τα πραγματοποιηθέντα έξοδα και, κατά περίπτωση, δεν υπερβαίνουν τα τέλη που χρεώνονται για την παροχή στοιχείων λογαριασμού στο πλαίσιο ισοδύναμων εθνικών διαταγών.

Άρθρο 44

Τέλη που επιβάλλουν οι αρχές

Τα τέλη τα οποία επιβάλλει αρχή ή άλλος φορέας στο κράτος μέλος εκτέλεσης που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή την εκτέλεση διαταγής δέσμευσης ή στην παροχή στοιχείων λογαριασμού κατά το άρθρο 14 καθορίζονται βάσει κλίμακας τελών ή άλλων κανόνων που έχουν θεσπιστεί εκ των προτέρων από κάθε κράτος μέλος και ορίζουν με διαφάνεια τα τέλη που πρέπει να επιβληθούν. Για τον καθορισμό της εν λόγω κλίμακας ή άλλων κανόνων, το κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει υπόψη το ποσό της διαταγής και τις δυσκολίες διεκπεραίωσής της. Κατά περίπτωση, τα τέλη δεν υπερβαίνουν τα επιβαλλόμενα για ισοδύναμες εθνικές διαταγές.

Άρθρο 45

Προθεσμίες

Αν, σε εξαιρετικές περιστάσεις, το δικαστήριο ή η συμμετέχουσα αρχή αδυνατεί να τηρήσει τις προθεσμίες του άρθρου 14 παράγραφος 7, του άρθρου 18, του άρθρου 23 παράγραφος 2, του άρθρου 25 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο, του άρθρου 28 παράγραφοι 2, 3 και 6, του άρθρου 33 παράγραφος 3 και του άρθρου 36 παράγραφοι 4 και 5, προβαίνει στις απαιτούμενες δυνάμει των ανωτέρω διατάξεων ενέργειες το συντομότερο δυνατόν.

Άρθρο 46

Σχέση με το εθνικό δικονομικό δίκαιο

1. Όλα τα δικονομικά ζητήματα που δεν ρυθμίζονται συγκεκριμένα στον παρόντα κανονισμό διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους της διαδικασίας.
2. Οι επιπτώσεις της κίνησης διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των μεμονωμένων διαδικασιών εκτέλεσης, όπως η εκτέλεση διαταγής δέσμευσης, διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει κινηθεί η διαδικασία αφερεγγυότητας.

Άρθρο 47

Προστασία δεδομένων

1. Προσωπικά δεδομένα τα οποία λαμβάνονται, τυγχάνουν επεξεργασίας ή διαβιβάζονται βάσει του παρόντος κανονισμού πρέπει να είναι κατάλληλα, συναφή και ανάλογα προς τον σκοπό για τον οποίο ελήφθησαν, αποτέλεσαν αντικείμενο επεξεργασίας ή διαβιβάστηκαν και να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τον σκοπό αυτό.
2. Η αρμόδια αρχή, η αρχή πληροφόρησης και κάθε άλλος φορέας υπεύθυνος για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης δεν δικαιούται να αποθηκεύει τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 δεδομένα για μεγαλύτερο διάστημα από το απαιτούμενο για τον σκοπό για τον οποίο ελήφθησαν, έτυχαν επεξεργασίας ή διαβιβάστηκαν, το οποίο δεν μπορεί πάντως να υπερβαίνει τους έξι μήνες μετά την περάτωση της επεξεργασίας, κατά τη διάρκεια δε της περιόδου αυτής, μεριμνά για τη δέουσα ασφάλεια των εν λόγω δεδομένων. Η παρούσα παράγραφος δεν ισχύει για δεδομένα που έτυχαν επεξεργασίας ή αποθηκεύτηκαν από δικαστήρια κατά την άσκηση των δικαστικών καθηκόντων τους.

Άρθρο 48

Σχέση με άλλες νομοθετικές πράξεις

Ο παρών κανονισμός ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής:

- α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, με την εξαίρεση όσων προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2, στο άρθρο 14 παράγραφοι 3 και 6, στο άρθρο 17 παράγραφος 5, στο άρθρο 23 παράγραφοι 3 και 6, στο άρθρο 25 παράγραφοι 2 και 3, στο άρθρο 28 παράγραφοι 1, 3, 5 και 6, στο άρθρο 29, στο άρθρο 33 παράγραφος 3, στο άρθρο 36 παράγραφοι 2 και 4, και στο άρθρο 49 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού·
- β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012·
- γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000·
- δ) της οδηγίας 95/46/ΕΚ, με την εξαίρεση όσων προβλέπονται στο άρθρο 14 παράγραφος 8 και στο άρθρο 47 του παρόντος κανονισμού·
- ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾·
- στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2007 με εξαίρεση τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 49

Γλώσσες

1. Τυχόν έγγραφα που απαριθμούνται στο άρθρο 28 παράγραφος 5 στοιχεία α) και β), τα οποία πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν στον οφειλέτη και δεν έχουν συνταχθεί στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της κατοικίας του οφειλέτη ή, αν υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες στο εν λόγω κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου κατοικίας του οφειλέτη ή σε άλλη γλώσσα την οποία αυτός κατανοεί, συνοδεύονται από μετάφραση ή μεταγραφή σε μία από αυτές τις γλώσσες. Έγγραφα που απαριθμούνται στο άρθρο 28 παράγραφος 5 στοιχείο γ) δεν χρειάζεται να μεταφράζονται. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι πρέπει κατ' εξαίρεση να μεταφραστούν ή να μεταγραφούν συγκεκριμένα έγγραφα για να μπορέσει ο οφειλέτης να διεκδικήσει τα δικαιώματά του.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1).

2. Τυχόν έγγραφα που πρέπει να διαβιβαστούν βάσει του παρόντος κανονισμού σε δικαστήριο ή αρμόδια αρχή μπορούν επίσης να είναι συντεταγμένα σε οιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, αν το συγκεκριμένο κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι αποδέχεται αυτή την άλλη γλώσσα.
3. Κάθε μετάφραση βάσει του παρόντος κανονισμού πραγματοποιείται από επίσημο μεταφραστή κράτους μέλους.

Άρθρο 50

Πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη

1. Έως τις 18 Ιουλίου 2016, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) τα δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση διαταγής δέσμευσης (άρθρο 6 παράγραφος 4)·
 - β) την αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού (άρθρο 14)·
 - γ) τις μεθόδους για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού που είναι διαθέσιμες βάσει του εθνικού δικαίου (άρθρο 14 παράγραφος 5)·
 - δ) τα δικαστήρια στα οποία ασκείται το ένδικο μέσο (άρθρο 21)·
 - ε) την αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής δέσμευσης και άλλων εγγράφων δυνάμει του παρόντος κανονισμού [άρθρο 4 σημείο 14)]·
 - στ) την αρμόδια για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης αρχή κατά το κεφάλαιο 3·
 - ζ) τον βαθμό στον οποίο το εθνικό δικαιο επιτρέπει τη δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου (άρθρο 30)·
 - η) τους εφαρμοστέους κανόνες όσον αφορά τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση δυνάμει του εθνικού δικαίου (άρθρο 31)·
 - θ) αν, δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, οι τράπεζες δικαιούνται να χρεώνουν τέλη για την εκτέλεση ισοδύναμων εθνικών διαταγών ή για την παροχή στοιχείων λογαριασμού, και, εφόσον ναι, ποιο μέρος υποχρεούται, προσωρινώς και τελικώς, να καταβάλλει τα εν λόγω τέλη (άρθρο 43)·
 - ι) την κλίμακα τελών ή άλλους κανόνες για τον καθορισμό των τελών που χρεώνονται από οιαδήποτε αρχή ή άλλο φορέα που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης (άρθρο 44)·
 - ια) αν προβλέπεται κατάταξη ισοδύναμων εθνικών διαταγών στο εθνικό δικαιο (άρθρο 32)·
 - ιβ) το δικαστήριο ή, κατά περίπτωση, την αρχή εκτέλεσης που έχει αρμοδιότητα επί προσφυγής (άρθρο 33 παράγραφος 1, άρθρο 34 παράγραφος 1 ή 2)·
 - ιγ) τα δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκείται το ένδικο μέσο, την τυχόν προθεσμία άσκησης του κατά το εθνικό δικαιο και το γεγονός που σηματοδοτεί την έναρξη της προθεσμίας αυτής (άρθρο 37)·

- ιδ) ενδεικτική αναφορά των δικαστικών εξόδων (άρθρο 42)· και
- ιε) τις γλώσσες που δέχεται το κράτος για τη μετάφραση των εγγράφων (άρθρο 49 παράγραφος 2).

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη μεταβολή των εν λόγω πληροφοριών.

2. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το κοινό να λαμβάνει γνώση των πληροφοριών με κάθε πρόσφορο μέσον, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 51

Κατάρτιση και μεταγενέστερες τροποποιήσεις των εντύπων

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την κατάρτιση και τη μεταγενέστερη τροποποίηση των εντύπων που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, στο άρθρο 10 παράγραφος 2, στο άρθρο 19 παράγραφος 1, στο άρθρο 25 παράγραφος 1, στο άρθρο 27 παράγραφος 2, στο άρθρο 29 παράγραφος 2, στο άρθρο 36 παράγραφος 1, στο άρθρο 36 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο και στο άρθρο 37. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 52

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 53

Παρακολούθηση και αναθεώρηση

1. Έως τις 18 Ιανουαρίου 2022, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, περιλαμβανομένης αξιολόγησης που να εκτιμά:

- α) αν πρέπει να περιληφθούν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού χρηματοπιστωτικά μέσα, και
- β) αν τα ποσά που πιστώθηκαν στον λογαριασμό του οφειλέτη μετά την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο δέσμευσης βάσει της διαταγής.

Εφόσον είναι απαραίτητο, η έκθεση συνοδεύεται από πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού και αξιολόγηση των επιπτώσεων των προτεινομένων τροποποιήσεων.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη συγκεντρώνουν και παρέχουν στην Επιτροπή, εφόσον το ζητήσει, στοιχεία σχετικά με:

- α) τον αριθμό των αιτήσεων για διαταγή δέσμευσης και τον αριθμό των υποθέσεων στις οποίες εκδόθηκε η διαταγή·
- β) τον αριθμό των ενδίκων βοηθημάτων που ασκήθηκαν κατά τα άρθρα 33 και 34 και, ει δυνατόν, τον αριθμό των υποθέσεων στις οποίες η προσφυγή έγινε δεκτή· και
- γ) τον αριθμό των εφέσεων που ασκήθηκαν κατά το άρθρο 37 και, εφόσον είναι δυνατόν, τον αριθμό των υποθέσεων στις οποίες η έφεση έγινε δεκτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 54

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τίθεται σε εφαρμογή στις 18 Ιανουαρίου 2017, με την εξαίρεση του άρθρου 50 το οποίο εφαρμόζεται από τις 18 Ιουλίου 2016.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 15 Μαΐου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ
